

2015

þý ~ μ ã ¼ 1 0 ¬ ì Á 3 ± ½ ± , ¿ Á 3 ± ½ 1 ã ¼ ¿ -
þý Å À · Á μ ã - μ Â Ä · Â • Å Á É À ± Ê 0 ® Â ^

Stylioti, Maria

þý Á ì 3 Á ± ¼ ¼ ± " 1 μ , ½ - Â 0 ± 1 • Å Á É À ± Ê 0 ì ÿ 1 0 ¿ ½ ¿ ¼ 1 0 ì " - 0 ± 1 ¿ , £ Ç ¿ » ® • ¿ ¼ 1 0 î ½ 0 ± 1
þý • À 1 ã Ä · ¼ î ½ , ± ½ μ À 1 ã Ä ® ¼ 1 ¿ • μ ¬ À ¿ » 1 Â ¬ Æ ¿ Å

<http://hdl.handle.net/11728/6861>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

**ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ
ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ**

της
Μαρίας Γ. Στυλιώτη

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στο Διεθνές και
Ευρωπαϊκό Οικονομικό Δίκαιο (LLM)

Πανεπιστήμιο Νεάπολης Πάφου
Πάφος, Κύπρος
2015

Υποβληθείσα στη Σχολή Νομικής
σε μερική εκπλήρωση
των απαιτήσεων για την απόκτηση
του Πτυχίου του
LLM

« Δεν θα υπάρξει ειρήνη για την Ευρώπη, αν τα κράτη συνεχίζουν να βασίζονται στην εθνική κυριαρχία. Οι χώρες της Ευρώπης είναι πολύ μικρές για να εγγυηθούν στους πολίτες τους την αναγκαία ευημερία και την κοινωνική πρόοδο. Τα κράτη της Ευρώπης θα πρέπει να επιλέξουν την συνεργασία την ομοσπονδιακή μορφή...»

Ρομπέρ Σουμάν

Υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας από το 1948-1952

«Πατέρας» της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Περίληψη

Κατά την διάρκεια του 20^{ου} αιώνα, η Ευρώπη βίωσε δυο παγκόσμιους πολέμους, οι οποίοι έπαιξαν καταλυτικό ρόλο στην μετέπειτα πορεία της. Οι πόλεμοι αυτοί είχαν ως αποτέλεσμα, όχι μόνο της απώλεια της δύναμής της, αλλά και ο λαός της να στερηθεί την ειρήνη και την ευημερία. Σύμφωνα με την διακήρυξη του Γάλλου Υπουργού Εξωτερικών (1948-1952) Ρόμπερτ Σούμαν το 1950, η Ευρώπη θα στερηθεί την ειρήνη εάν τα κράτη της συνέχισουν να βασίζονται στην εθνική κυριαρχία. Για την αναγκαία ευημερία και κοινωνική πρόοδο, τα κράτη της Ευρώπης θα έπρεπε να επιλέξουν την συνεργασία και την ομοσπονδιακή μορφή. Σε γενικές γραμμές, η Διακήρυξη Σούμαν είχε θεωρηθεί ως το πρώτο βήμα προς τη δημιουργία μιας οργανωμένης Ευρώπης, με στενούς οικονομικούς δεσμούς και με στόχο τη διατήρηση ειρηνικών σχέσεων μεταξύ των ευρωπαϊκών χωρών.

Έτσι, δημιουργήθηκε η Ευρωπαϊκή Ένωση, για να αποκαταστήσει την πολιτική της ειρήνης, της ασφάλειας και της οικονομικής ευημερίας της Ευρώπης. Στην πορεία αυτής της ενοποιητικής διαδικασίας, δημιουργήθηκαν διάφορα θεσμικά όργανα, οργανισμοί και υπηρεσίες, τα οποία παίζουν σημαντικό ρόλο στην μέχρι τώρα πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αρκετοί όμως πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αγνοούν το ρόλο και την σημασία τους.

Αντικείμενο της παρούσας εργασίας, που πραγματοποιείται στα πλαίσια εκπόνησης εργασίας του μεταπτυχιακού προγράμματος «Διεθνές και Ευρωπαϊκό Οικονομικό Δίκαιο», του Πανεπιστημίου ΝΕΑΠΟΛΙΣ Πάφου, έχει

ως σκοπό να παρουσιάσει και να αναλύσει διάφορα θεσμικά όργανα, οργανισμούς και υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπρόσθετα, έχει ως στόχο να κάνει κατανοητό πώς όλα αυτά συμβάλλουν στην ενοποίηση του ευρωπαϊκού χώρου και πώς επηρεάζουν την καθημερινότητα του Ευρωπαίου πολίτη.

Syllabus

During the course of the 20th century, Europe has experienced two world wars, which have played a catalytic role in Europe's future improvement. These wars have resulted not only to the loss of Europe's power, but also its people to be deprived of prosperity and peace. According to the declaration of Robert Schuman – French Foreign Minister (1948-1952) in 1950, Europe will be deprived of peace, if its countries continue to rely on national sovereignty. In general, the Schuman Declaration was regarded as the first step toward the establishment of an organized Europe with close economic links with a view to maintaining peaceful relations between European countries.

Thus, the European Union was created in order to re-establish the policy of peace, security and economic prosperity. In the course of this integration procedure, various institutions, agencies and bodies were created, which play a significant role in the European Union's so far process. Many citizens of the European Union ignore their role and importance.

The purpose of this thesis, which is carried out under the elaboration of an assessment of the postgraduate program "International and European Economic Law, of the NEAPOLIS University Paphos, aims to introduce and analyse different institutions, agencies and bodies of the European Union. In addition, it attempts to make understandable how all these contribute to the integration of the European region and how they affect the daily life of European citizens.

Πίνακας Περιεχομένων

	Σελ.
Εισαγωγή	1
Δομή Εργασίας	3
Κεφάλαιο 1^ο	
Ιστορία Ευρωπαϊκής Ένωσης	6
Κεφάλαιο 2^ο	
Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (European Parliament)	
1. Δημιουργία Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	9
2. Έδρα	10
3. Εκλογές – Μέλη- Κατανομή Εδρών-Πολιτικές Ομάδες	
3.1 Εκλογές	10
3.2 Μέλη	12
3.3 Κατανομή Εδρών – Πολιτικές Ομάδες	12
4. Αρμοδιότητες Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	13
5. Εργασίες Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	17
6. Λειτουργία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	
6.1 Διάσκεψη των Προέδρων	18
6.2 Προεδρείο	19
6.3 Κοινοβουλευτικές Επιτροπές	20
6.4 Γενική Γραμματεία Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	20
7. Πρόσβαση και Ενημέρωση του Κοινού	21
Κεφάλαιο 3^ο	
Ευρωπαϊκή Επιτροπή (European Commission)	
1. Γενικά	22
2. Ιστορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής	22
3. Σύσταση Ευρωπαϊκής Επιτροπής	24
4. Έδρα	25
5. Αρμοδιότητες	25

Κεφάλαιο 4^ο

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1.	Γενικά	30
2.	Ιστορική Αναδρομή	30
3.	Οργάνωση	
3.1	Μέλη	31
3.2	Προεδρία	31
4.	Αρμοδιότητες	32
4.1	Θέσπιση Νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	33
4.2	Συντονισμός των οικονομικών πολιτικών	33
4.3	Υπογραφή Διεθνών Συμφωνιών	33
4.4	Έγκριση του Προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης	34
4.5	Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας	34
4.6	Δικαιοσύνη	34
5.	Ψηφοφορία	35
6.	Συνθέσεις του Συμβουλίου	36
6.1	Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων	38
6.2	Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων	38
6.3	Συμβούλιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων (ECOFIN)	39
6.4	Συμβούλιο (ΔΕΥ), Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων	40
6.5	Συμβούλιο Απασχόλησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Υγείας και Καταναλωτών (EPSCO)	41
6.6	Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας	42
6.7	Συμβούλιο Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας	43
6.8	Συμβούλιο Γεωργίας και Αλιείας AGRIFISH	43
6.9	Συμβούλιο Περιβάλλοντος	43
6.10	Συμβούλιο Παιδείας, Νεολαίας, Πολιτισμού και Αθλητισμού	44
7.	Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου	44

Κεφάλαιο 5°

Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (European Council)

1.	Ιστορική Αναδρομή	45
2.	Σύνθεση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	45
3.	Συνεδριάσεις Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	46
4.	Λήψη Αποφάσεων	47
5.	Πρόεδρος Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και καθήκοντα	47
6.	Ρόλος Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	48

Κεφάλαιο 6°

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (European Court)

1.	Γενικά	52
2.	Σύνθεση	52
3.	Κατηγορίες υποθέσεων	53
4.	Εκδίκαση υποθέσεων	56

Κεφάλαιο 7°

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο	57
--	----

Κεφάλαιο 8°

Συμβουλευτικά Όργανα

1.	Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή	59
2.	Η Επιτροπή των Περιφερειών (ΕΤΠ)	60

Κεφάλαιο 9°

Δευτερεύοντα Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1.	Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα	64
2.	Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων	66
3.	Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων	67
4.	Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής	68
5.	Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων	70

Κεφάλαιο 10°

Διάφοροι Οργανισμοί και Υπηρεσίες Ευρωπαϊκής Ένωσης

1.	Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	74
2.	Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)	75
3.	Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Europol)	76
4.	Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στο Εξωτερικό (FRONTEX)	78
5.	Ευρωπαϊκός Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRA)	80
6.	Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (Eurojust)	82
7.	Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Άμυνα (EOA)	84

Κεφάλαιο 11°

Συμπέρασμα	86
Βιβλιογραφία	90
Διαδικτυακές Πηγές	91

Εισαγωγή

Η ένωση των λαών του κόσμου είναι γνώρισμα της σύγχρονης εποχής. Η κατάργηση των συνόρων, η ελεύθερη οικονομία, η ανάπτυξη της τεχνολογίας και η οικονομική διάσταση των προβλημάτων αποτέλεσαν παράγοντες δημιουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι λαοί της Ευρώπης δημιούργησαν μια συμμαχία κρατών, με κοινά οράματα και αισιόδοξες προοπτικές για ανάπτυξη σε όλους τους τομείς ανθρώπινης δράσης.

Σήμερα, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελείται από 28 χώρες μέλη, που συνεργάζονται, όχι μόνο για την δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου, αλλά και για τη βελτίωση του τρόπου ζωής των πολιτών τους (ΕΣΠΑ, 2007-2013).

Η παλαιά ρήση «η ισχύς εν τη ενώσει», είναι σήμερα για τους Ευρωπαίους πολίτες περισσότερο παρά ποτέ επίκαιρη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καθιερώσει ένα μοναδικό θεσμικό σύστημα το οποίο λειτουργεί ως ακρογωνιαίος λίθος του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Τα κράτη μέλη έχουν συγκροτήσει κοινά θεσμικά όργανα στα οποία παραχώρησαν κάποιες από τις εξουσίες τους για να μπορούν να λαμβάνονται δημοκρατικές αποφάσεις κοινού ενδιαφέροντος, όπως διεθνή θέματα, ασφάλεια, ελεύθερη διακίνηση κ.λ.π. Τα κύρια θεσμικά όργανα είναι: το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο αποτελείται από τους Αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γνωστό ως το «Συμβούλιο των Υπουργών», το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο (Βαπορίδου και Γκίνη, 2011). Επιπρόσθετα, έχουν συσταθεί διάφοροι οργανισμοί και υπηρεσίες για την εκτέλεση συγκεκριμένων καθηκόντων, βάσει του Δικαίου της Ένωσης, που και

αυτά με τη σειρά τους προσφέρουν πολλά στη σωστή λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η παρούσα μελέτη, έχει ως στόχο να αναλύσει τα κύρια θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ρόλο τους, καθώς επίσης και να παρουσιάσει μερικούς από τους διάφορους οργανισμούς και υπηρεσίες της Ένωσης.

Δομή Εργασίας

Η παρούσα εργασία αποτελείται από έντεκα κεφάλαια.

1° Κεφάλαιο:

Παρουσιάζεται συνοπτικά η ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2° Κεφάλαιο:

Γίνεται ανάλυση του κορυφαίου θεσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποτελεί τη φωνή των Ευρωπαίων πολιτών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Παρουσιάζονται οι αρμοδιότητες και εργασίες του, ως επίσης η διαδικασία σύνθεσης του.

3° Κεφάλαιο:

Παρουσιάζεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το θεσμικό όργανο που εκπροσωπεί τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναλύεται συνοπτικά η ιστορία δημιουργίας της, η σύνθεση και οι αρμοδιότητες της.

4° Κεφάλαιο:

Αναλύεται το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το θεσμικό όργανο που εκπροσωπεί τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Γίνεται μια σύντομη ιστορική αναφορά και στην συνέχεια παρουσιάζεται η οργάνωση, οι αρμοδιότητες και οι συνθέσεις του.

5° Κεφάλαιο:

Παρουσιάζεται το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το όργανο που καθορίζει τους γενικούς προσανατολισμούς και τις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναλύεται η σύνθεση και ο ρόλος του.

6° Κεφάλαιο:

Παρουσιάζεται το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και ο ρόλος του.

7° Κεφάλαιο:

Γίνεται αναφορά στο Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο ελέγχει τη νομιμότητα των εσόδων και εξόδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των οργάνων της.

8° Κεφάλαιο:

Παρουσιάζονται τα συμβουλευτικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία είναι η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών.

9° Κεφάλαιο:

Αναλύει τα δευτερεύοντα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων, ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής και ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων.

10° Κεφάλαιο:

Επεξηγείται ο ρόλος διάφορων οργανισμών και υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA), η Ευρωπαϊκή

Αστυνομική Υπηρεσία (Europol), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στο Εξωτερικό (FRONTEX), ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων (FRA), η Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (Eurojust) και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Άμυνα (EOA).

11° Κεφάλαιο:

Αποτελεί το συμπέρασμα της όλης εργασίας.

Κεφάλαιο 1^ο

Ιστορία Ευρωπαϊκής Ένωσης

Στις 9 Μαΐου 1950, ο γάλλος υπουργός Εξωτερικών Ρομπέρ Σουμάν έδωσε στη δημοσιότητα δήλωση, με την οποία προσκαλούσε τη Γερμανία, τη Γαλλία και άλλες χώρες να ενώσουν την παραγωγή τους στον άνθρακα και τον χάλυβα, πράγμα που θα αποτελούσε «το πρώτο συγκεκριμένο θεμέλιο μιας ευρωπαϊκής ομοσπονδίας».

Το γνωστό «Σχέδιο Σουμάν» αποσκοπούσε στην ενίσχυση της οικονομικής συνεργασίας μεταξύ των βιομηχανικών χωρών της Ευρώπης, έχοντας ως σκεπτικό ότι οι χώρες που συνάπτουν εμπορικές συναλλαγές δημιουργούν μεταξύ τους οικονομικές αλληλεξαρτήσεις, πράγμα που ελαχιστοποιεί τη πιθανότητα πολεμικής σύρραξης.

Στην διακήρυξη Σουμάν ανταποκρίθηκαν θετικά το Βέλγιο, το Λουξεμβούργο, η Γερμανία, η Ιταλία και η Ολλανδία. Έτσι, στις 18 Απριλίου 1951, στη «Συνθήκη των Παρισίων», δημιουργείται η Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ).

Στις 25 Μαρτίου του 1957 και μετά από την επιτυχία της ΕΚΑΧ, οι έξι συνιδρύτριες χώρες δείχνουν το δρόμο προς τη διεύρυνση της συνεργασίας τους, με την υπογραφή της «Συνθήκης της Ρώμης».

Με τη συνθήκη αυτή θεσπίζονται δυο νέοι θεσμοί. Η «Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας» (ΕΚΑΕ), η οποία βάζει υπό κοινό έλεγχο την ειρηνική διαχείριση της ενέργειας και η «Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα» (ΕΟΚ), η οποία είναι μια μορφή τελωνειακής ένωσης μεταξύ των έξι κρατών που

λαμβάνουν μέρος. Η ΕΟΚ βασίζεται σε ελεύθερες διασυνοριακές συναλλαγές, όπως η ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων, αγαθών, κεφαλαίων και υπηρεσιών.

Στις 08 Απριλίου 1965, οι ΕΟΚ, ΕΚΑΕ και ΕΚΑΧ συγχωνεύτηκαν στην «Ευρωπαϊκή Κοινότητα». Ακολούθως η «Ευρωπαϊκή Κοινότητα» μεγάλωσε με την συμμετοχή και άλλων κρατών.

Στις 07 Φεβρουαρίου 1992, η «Ευρωπαϊκή Κοινότητα» μετονομάζεται σε «Ευρωπαϊκή Ένωση», με την υπογραφή της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Με την Συνθήκη του Μάαστριχτ θεσπίζονται σαφείς κανόνες για την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, τη στενότερη συνεργασία σε θέματα δικαιοσύνης και εσωτερικών υποθέσεων, ως επίσης και για το μελλοντικό ενιαίο νόμισμα – το ευρώ (Eurodirect).

Στις 13 Δεκεμβρίου 2007, υπογράφηκε η Συνθήκη της Λισσαβόνας. Βάση της Συνθήκης αυτής, η Ευρωπαϊκή Ένωση αποκτά ενιαία νομική προσωπικότητα. Επιπρόσθετα, ως μεταρρυθμιστική Συνθήκη, αναβάθμισε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων, θεσμοποίησε το ρόλο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και δημιούργησε τη θέση του Προέδρου, ως επίσης, αναβάθμισε το ρόλο του Υπατού Εκπροσώπου για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής. Επίσης, καθιέρωσε την πρωτοβουλία του ενός εκατομμυρίου πολιτών και έδωσε το δικαίωμα στις χώρες που δεν επιθυμούν να συνεχίσουν να είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να αποχωρούν (Eur-lex).

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το Βέλγιο, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, οι Κάτω Χώρες, το Λουξεμβούργο (όλες εντάχθηκαν το 1952), η Δανία, η Ιρλανδία, το Ηνωμένο Βασίλειο (εντάχθηκαν το 1973), η

Ελλάδα (1981), η Πορτογαλία και η Ισπανία (εντάχθηκαν το 1986), η Σουηδία, η Αυστρία και η Φινλανδία (εντάχθηκαν το 1995), η Εσθονία, η Τσεχία, η Σλοβενία, η Σλοβακία, η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Μάλτα, η Λιθουανία, η Λεττονία και η Κύπρος (εντάχθηκαν το 2004), η Ρουμανία και η Βουλγαρία (εντάχθηκαν το 2007) και η Κροατία, η οποία εντάχθηκε το 2013 (Europa.eu).

Κεφάλαιο 2°

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (European Parliament)

1. Δημιουργία Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνεδρίασε για πρώτη φορά στις 10 Σεπτεμβρίου του 1952, γνωστή ως Κοινή Συνέλευση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα. Η Κοινή Συνέλευση απαρτιζόταν από 78 αντιπροσώπους, δηλαδή τα μέλη του κοινοβουλίου που προέρχονταν από τα ιδρυτικά κράτη μέλη. Η Συνέλευση έχει συμβουλευτικές αρμοδιότητες και δεν κατείχε νομοθετική εξουσία.

Το 1962, η Κοινή Συνέλευση έγινε γνωστή ως το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όνομα που κατέχει μέχρι και σήμερα. Το 1970, χορηγήθηκαν ορισμένες εξουσίες στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, όπως αυτή του κοινοτικού προϋπολογισμού. Πέντε χρόνια μετέπειτα, το Κοινοβούλιο απέκτησε εξουσίες σε σχέση με το σύνολο του προϋπολογισμού. Το 1979, τα πρώτα άμεσα εκλεγμένα μέλη έλαβαν τις έδρες του κοινοβουλίου, με την Simone Veil (γαλλίδα πολιτικός), να είναι το πρώτο μέλος που εκλέγεται ως Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Με κάθε μεταγενέστερη συνθήκη, από την δημιουργία του, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, άρχισε να αποκτά εξουσία, κυρίως μέσω της διαδικασίας της συναπόφασης. Η διαδικασία της συναπόφασης βοήθησε το Κοινοβούλιο να έχει ίση εξουσία με το Συμβούλιο, σε νομοθετικό επίπεδο. Στις 13 Δεκεμβρίου 2007, με την υπογραφή της Συνθήκης της Λισσαβόνας, δόθηκε μεγαλύτερη

δύναμη στο κοινοβούλιο. Η Συνθήκη αυτή έχει βοηθήσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να μεταλλαχθεί από ένα σχετικά ασήμαντο σώμα που ήταν (με την ένδειξη της Κοινής Συνέλευσης), σε ένα από τα πιο ισχυρά νομοθετικά σώματα στην Ευρώπη και τον κόσμο (EU Politics).

2. Έδρα

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει τρεις έδρες εργασίας: Βρυξέλλες (Βέλγιο), Λουξεμβούργο και Στρασβούργο (Γαλλία).

Στο Στρασβούργο, λαμβάνουν χώρα οι συνεδριάσεις του συνόλου των ευρωβουλευτών, γνωστές ως «σύνοδοι ολομέλειας» και οι οποίες γίνονται μια φορά το μήνα. Κάποιες συμπληρωματικές σύνοδοι διοργανώνονται στις Βρυξέλλες και είναι διάρκειας δυο ημερών.

Δύο εβδομάδες το μήνα, οι ευρωβουλευτές συμμετέχουν στις συνεδριάσεις των κοινοβουλευτικών επιτροπών, που λαμβάνουν χώρα στις Βρυξέλλες. Η εναπομένουσα εβδομάδα αφιερώνεται στις συνεδριάσεις των πολιτικών ομάδων.

Στο Λουξεμβούργο φιλοξενούνται οι διοικητικές υπηρεσίες - η 'Γενική Γραμματεία'(Europa.eu).

3. Εκλογές – Μέλη - Κατανομή Εδρών - Πολιτικές Ομάδες

3.1 Εκλογές

Τα μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εκλέγονται κάθε 5 χρόνια με άμεση καθολική ψηφοφορία, από τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι

ευρωεκλογές οργανώνονται το ίδιο χρονικό διάστημα σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι ώστε η προεκλογική συζήτηση να διεξάγεται, κατά το δυνατόν, σε κοινό χρονικό πλαίσιο.

Αν και κάθε χώρα μπορεί να επιλέξει το δικό της εκλογικό σύστημα στις ευρωεκλογές, η συντριπτική πλειοψηφία των κρατών μελών έχει υιοθετήσει το αναλογικό σύστημα εκλογής, με τη μορφή λίστας υποψηφίων ευρωβουλευτών, η οποία προτείνεται από κάθε εθνικό κόμμα. Με το σύστημα αυτό, η εκλογή εστιάζεται περισσότερο στο πρόγραμμα και λιγότερο στα πρόσωπα.

Κάθε ευρωπαίος πολίτης έχει δικαίωμα ψήφου στις ευρωεκλογές, όχι μόνο στη χώρα καταγωγής του αλλά και σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαμένει (κριτήριο υπηκοότητας ή διαμονής).

Τον Απρίλιο του 2014, ψηφίστηκαν νέες ρυθμίσεις σχετικά με τις εν λόγω εκλογές. Για πρώτη φορά υπάρχει η δυνατότητα επιλογής υποψηφίων από τους πολίτες με τη μέθοδο του σταυρού προτίμησης. Επιπλέον, προβλέπεται ποσόστωση φύλου στο 1/3 τουλάχιστον του συνολικού αριθμού των υποψηφίων κάθε εκλογικού συνδυασμού. Προβλέπει επίσης ανώτερο αριθμό 4 σταυρών προτίμησης στην Επικράτεια. Πέραν των 4 σταυρών προτίμησης, το ψηφοδέλτιο δεν καθίσταται άκυρο, αλλά αυτό θα προσμετρείται υπέρ του συνδυασμού, χωρίς αυτοί να λαμβάνονται υπόψη. Ακόμη, ορίζει ότι ο εκλογικός συνδυασμός ο οποίος έχει λάβει κάτω από 3% επί του συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων στην εκλογική επικράτεια, δεν δικαιούται έδρα μέλους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (VouliWatch.gr).

3.2 Μέλη

Η παρούσα ευρωβουλή απαρτίζεται από 751 ευρωβουλευτές, οι οποίοι εκπροσωπούν τα 503,7 εκατομμύρια πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με εκλογές που έλαβαν χώρα σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τις 22 έως τις 25 Μαΐου 2014. Ο αριθμός των εδρών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ανά κράτος μέλος είναι ανάλογος με τον πληθυσμό του κάθε κράτους (VouliWatch.gr).

3.3 Κατανομή Εδρών – Πολιτικές Ομάδες

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απαρτίζεται από 13 πολιτικά κόμματα, τα οποία συγκροτούν 7 κοινοβουλευτικές ομάδες που είναι πολυεθνικές. Αυτές διακρίνονται με βάση τους πολιτικούς τους στόχους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι με βάση κάποια πολιτικά συμφέροντα των κρατών μελών. Με τον τρόπο αυτό, πραγματοποιείται ο στόχος των ευρωπαϊκών συνθηκών, σύμφωνα με τον οποίο τα πολιτικά κόμματα συντελούν στη διαμόρφωση κοινής ευρωπαϊκής συνείδησης.

Στη σημερινή Ευρωβουλή, η μεγαλύτερη πολιτική ομάδα, με 221 έδρες, είναι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και ακολουθεί η Προοδευτική Συμμαχία των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με 191 έδρες, οι Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές με 70 έδρες, η Συμμαχία Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη με 67 έδρες, Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς / Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών με 52 έδρες, οι Πράσινοι –

Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία με 50 έδρες, η Ομάδα Ευρώπη της Ελευθερίας και της Άμεσης Δημοκρατίας με 48 έδρες και 52 έδρες οι μη εγγεγραμμένοι ευρωβουλευτές - εξωκοινοβουλευτικών ομάδων (VouliWatch.gr).

4. Αρμοδιότητες Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Με βάση το θεσμικό οργανόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δίνει τις κατευθύνσεις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαμορφώνει τις προτάσεις, οι Επιτροπές εκφράζουν γνώμες επί των προτάσεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο των Υπουργών λαμβάνουν τις αποφάσεις. Τη νομιμότητα των αποφάσεων ελέγχουν το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Σε αυτό το πλαίσιο, και υπό τις παρούσες ρυθμίσεις που διέπουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, το Κοινοβούλιο έχει τις εξής τρεις κύριες αρμοδιότητες:

- Άσκηση νομοθετικής εξουσίας σε συνεργασία με το Συμβούλιο των Υπουργών - θεσπίζει δηλαδή νόμους. Το γεγονός ότι εκλέγεται άμεσα συμβάλλει στο να διασφαλιστεί η δημοκρατική νομιμότητα της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.
- Άσκηση δημοκρατικού ελέγχου επί των υπόλοιπων θεσμικών οργάνων της Ένωσης με διάφορους τρόπους, και ιδίως στην Επιτροπή.
- Άσκηση από κοινού με το Συμβούλιο δημοσιονομικής εξουσίας - προϋπολογισμός της Ένωσης (In.gr).

Νομοθετική Εξουσία

Η πιο συχνή διαδικασία για την έγκριση της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η «συνήθης νομοθετική διαδικασία» που είναι και γνωστή ως «διαδικασία συναπόφασης». Με τη διαδικασία συναπόφασης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο των Υπουργών τοποθετούνται σε ισοδύναμη βάση και οι νόμοι που εκδίδονται με τη διαδικασία αυτή είναι κοινές πράξεις του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου των Υπουργών. Η διαδικασία αυτή έχει ισχύ για το μεγαλύτερο μέρος της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που καλύπτει ένα διευρυμένο φάσμα τομέων, όπως η προστασία του περιβάλλοντος, τα δικαιώματα των καταναλωτών και οι μεταφορές. Κατά τη διάρκεια της νομοθετικής διαδικασίας, η Επιτροπή υποβάλλει πρόταση που πρέπει να εγκριθεί από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η συμφωνία του Κοινοβουλίου χρειάζεται για την εκπλήρωση όλων των διεθνών συμφωνιών σε τομείς που καλύπτονται από τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Πρέπει να γίνεται διαβούλευση με το Κοινοβούλιο για μια σειρά άλλων προτάσεων, των οποίων η έγκριση χρειάζεται και για κάποιες σημαντικές πολιτικές ή θεσμικές αποφάσεις όπως: η εναρμόνιση των φόρων κύκλου εργασιών και της έμμεσης φορολογίας, οι νόμοι για την κοινωνική ασφάλιση και προστασία και διατάξεις που αφορούν τους φόρους στον τομέα της ενέργειας. Επίσης, το Κοινοβούλιο βοηθά ενεργά στην επεξεργασία των νέων νομοθετικών πράξεων εξετάζοντας το ετήσιο πρόγραμμα εργασίας της Επιτροπής, εφιστώντας την προσοχή στις νέες νομοθετικές πράξεις που χρειάζονται και ζητώντας από την Επιτροπή την υποβολή προτάσεων (gr2014, σελ. 10).

Δημοσιονομική Εξουσία

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ασκεί από κοινού με το Συμβούλιο των Υπουργών αρμοδιότητες σχετικά με τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε ετήσια βάση, το Κοινοβούλιο λαμβάνει απόφαση για τα έσοδα και τις δαπάνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία υποβάλλει ένα σχέδιο προϋπολογισμού. Ο ετήσιος προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερος από τα όρια δαπανών που προβλέπονται στο μακροχρόνιο δημοσιονομικό πλαίσιο. Με βάση τη Συνθήκη της Λισσαβόνας, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δαπανών που συμφωνείται μεταξύ των κρατών μελών πρέπει να εγκρίνεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Αυτό δηλώνει ότι η άποψη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τα αρχικά στάδια των διαπραγματεύσεων. Το Κοινοβούλιο εποπτεύει επίσης τις δαπάνες, μέσω της Επιτροπής Ελέγχου του Προϋπολογισμού και μπορεί να δώσει απαλλαγή ή να αρνηθεί τη χορήγηση απαλλαγής στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Epprgroup.eu).

Εξουσία Εποπτείας

Το Κοινοβούλιο ασκεί δημοκρατικό έλεγχο στα υπόλοιπα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα με διάφορους τρόπους. Πρώτον, πριν διοριστεί νέα Επιτροπή, το Κοινοβούλιο καλεί σε ακρόαση όλα τα προτεινόμενα νέα μέλη και τον πρόεδρο της Επιτροπής (τους οποίους ορίζουν τα κράτη μέλη). Ο πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής δεν μπορούν να διοριστούν χωρίς την έγκριση του Κοινοβουλίου. Επιπροσθέτως, η Επιτροπή απολογείται πολιτικά στο Κοινοβούλιο, το οποίο μπορεί να κάνει δεκτή «πρόταση δυσπιστίας» (στην

πολιτική, η πρόταση δυσπιστίας είναι μια εναλλακτική λύση για πιο σοβαρά μέτρα κατά παράπτωμα ή παράλειψη καθήκοντος) με την οποία να ζητείται η ομαδική παραίτησή της. Γενικότερα, το Κοινοβούλιο ασκεί έλεγχο εξετάζοντας συχνά τις εκθέσεις που του αποστέλλει η Επιτροπή και υποβάλλει προφορικές και γραπτές ερωτήσεις. Στη συνέχεια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή απαντά στους ευρωβουλευτές, οι οποίοι δημοσιοποιούν τις απαντήσεις (gr2014).

Αυτή η διαδικασία έχει προσφέρει πολλά στην αποκάλυψη κακών πρακτικών, λανθασμένων πολιτικών και εσφαλμένων χειρισμών και εκτιμήσεων. Μέσω της πιο πάνω διαδικασίας έχουν αποκαλυφθεί πολλά σφάλματα ή και αμέλειες σε διάφορα ευρωπαϊκά θέματα. Η δημοσίευση των σχετικών στοιχείων υποχρεώνει την εκάστοτε κυβέρνηση σε διορθωτικές ενέργειες (Tonima.gr).

Το Κοινοβούλιο επιτηρεί επιπροσθέτως τις εργασίες του Συμβουλίου. Οι ευρωβουλευτές υποβάλλουν συχνά προφορικές και γραπτές ερωτήσεις στο Συμβούλιο, ενώ η Προεδρία του Συμβουλίου παρίσταται στις συνόδους της ολομέλειας και λαμβάνει μέρος σε σημαντικές συζητήσεις. Για κάποιους τομείς πολιτικής, που συμπεριλαμβάνουν την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, το Συμβούλιο είναι το μοναδικό όργανο που έχει αρμοδιότητα για τη λήψη αποφάσεων. Ωστόσο, το Κοινοβούλιο συνεργάζεται στενά με το Συμβούλιο σε αυτούς τους τομείς. Το Κοινοβούλιο μπορεί, επίσης, να ασκεί δημοκρατικό έλεγχο μέσω της εξέτασης αναφορών που του υποβάλλουν πολίτες και της σύστασης προσωρινών εξεταστικών επιτροπών.

Τέλος, το Κοινοβούλιο συμβάλλει σε όλες τις συνόδους κορυφής της Ένωσης (και τις συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου). Κατά την έναρξη κάθε

συνόδου κορυφής, ο πρόεδρος του Κοινοβουλίου καλείται να εκφράσει τις απόψεις και τις έγνοιες του Κοινοβουλίου για επίκαιρα ζητήματα και για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (gr2014).

5. Εργασίες Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Οι εργασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διαχωρίζονται σε δύο στάδια:

1. Στην προετοιμασία της Ολομέλειας της Συνόδου, κατά τη διάρκεια της οποίας οι ευρωβουλευτές συζητούν τις προτάσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στις διάφορες κοινοβουλευτικές επιτροπές, όπως είναι των Εξωτερικών Υποθέσεων, Ανάπτυξης, Προϋπολογισμών, Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας Τροφίμων, Περιφερειακής Ανάπτυξης, κτλ. Οι συζητήσεις γίνονται με βάση έκθεση που έχει συντάξει ένας ευρωβουλευτής, ο οποίος συμμετέχει στην κοινοβουλευτική επιτροπή που είναι αρμόδια για το θέμα. Συνήθως μια έκθεση περιλαμβάνει το ιστορικό της πρότασης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ως επίσης τα υπέρ και τα κατά της. Η προετοιμασία είναι απαραίτητη, ώστε το θέμα να καταλήξει στη Ολομέλεια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

2. Στη Σύνοδο της Ολομέλειας, όπου ελέγχονται οι νομοθετικές προτάσεις και ψηφίζονται τροποποιήσεις πριν η Ολομέλεια καταλήξει στο τελικό κείμενο. Στη Σύνοδο της Ολομέλειας συζητούνται και οι δοθείσες απαντήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και του Συμβουλίου Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ερωτήσεις που έχουν γίνει από τους ευρωβουλευτές. Στις ολομέλειες παρουσιάζονται, έπειτα από πρόσκληση, και

διεθνείς προσωπικότητες οι οποίες αναπτύσσουν τις θέσεις τους για διεθνή θέματα (Tonima.gr).

6. Λειτουργία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

6.1 Διάσκεψη των Προέδρων

Η λεγόμενη «Διάσκεψη των Προέδρων» παίζει καθοριστικό ρόλο στη λειτουργία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Η Διάσκεψη των Προέδρων αποτελείται από τον Πρόεδρο του Κοινοβουλίου και τους πρόεδρους των πολιτικών ομάδων. Ο πρόεδρος μιας πολιτικής ομάδας μπορεί να εκπροσωπείται από ένα μέλος αυτής της ομάδας. Επίσης, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου καλεί έναν από τους μη εγγεγραμμένους βουλευτές να παρίστανται στις συνεδριάσεις της Διάσκεψης των Προέδρων, χωρίς δικαίωμα ψήφου (European Parliament, 2010, σελ 24).

1. Η Διάσκεψη των Προέδρων λαμβάνει αποφάσεις αναφορικά με την οργάνωση των εργασιών και τα θέματα του νομοθετικού προγραμματισμού του Κοινοβουλίου.
2. Είναι το αρμόδιο όργανο για θέματα που αφορούν τις σχέσεις με τα άλλα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με τα εθνικά κοινοβούλια των κρατών μελών.
3. Είναι το αρμόδιο όργανο για θέματα που αφορούν τις σχέσεις με τρίτες χώρες και με όργανα και οργανώσεις εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Είναι αρμόδιο για τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων με την ευρωπαϊκή κοινωνία των πολιτών σχετικά με μείζονα θέματα. Αυτό μπορεί να

περιλαμβάνει δημόσιες συζητήσεις, με τη δυνατότητα συμμετοχής των ενδιαφερόμενων πολιτών, για θέματα γενικού Ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος.

5. Καταρτίζει το σχέδιο ημερήσιας διάταξης της Συνόδου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
6. Είναι το αρμόδιο όργανο για την σύνθεση και τις αρμοδιότητες των επιτροπών, των εξεταστικών επιτροπών, των κοινών κοινοβουλευτικών επιτροπών, των μόνιμων αντιπροσωπειών και των ειδικών αντιπροσωπειών.
7. Αποφασίζει για τον τρόπο των θέσεων που θα διατεθούν στην αίθουσα συνεδριάσεων σύμφωνα με το άρθρο 34.
8. Είναι το αρμόδιο όργανο για την σύνταξη των εκθέσεων.
9. Υποβάλλει προτάσεις στο Προεδρείο για διοικητικά και δημοσιονομικά θέματα που αφορούν τις πολιτικές ομάδες (European Parliament, 2010, σελ 25).

6.2 Προεδρείο

Το «Προεδρείο» είναι πολιτικό όργανο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Το εν λόγω όργανο αποτελούν ο πρόεδρος και οι 14 αντιπρόεδροι του. Ασχολείται με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού, τη διοικητική και οικονομική οργάνωση και τη λειτουργία της Γενικής Γραμματείας και των υπηρεσιών της (Tonima.gr).

6.3 Κοινοβουλευτικές Επιτροπές

Μεγάλη δράση διαμορφώνουν και οι 22 Κοινοβουλευτικές Επιτροπές, οι οποίες προετοιμάζουν τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Σε κάθε Κοινοβουλευτική Επιτροπή λαμβάνουν μέρος από 28 έως 86 ευρωβουλευτές, οι οποίοι ασχολούνται με διάφορα θέματα όπως τα θέματα ισότητας ανδρών και γυναικών, τα θέματα απασχόλησης, τα ανθρώπινα δικαιώματα ως επίσης με τα οικονομικά και τα νομισματικά θέματα. Επιπροσθέτως, οι ευρωβουλευτές λαμβάνουν μέρος και στις λεγόμενες «αντιπροσωπείες», οι οποίες διατηρούν σχέσεις μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και των τρίτων χωρών. Παραδείγματος χάριν λειτουργούν αντιπροσωπείες για τις ΗΠΑ, τον Καναδά, την Ινδία, την Ιαπωνία, την Κροατία, την Τουρκία, κτλ (Tonima.gr).

6.4 Γενική Γραμματεία Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το οργανόγραμμα της Γενικής Γραμματείας και οι εσωτερικοί κανονισμοί αναφορικά με τη διοικητική κατάσταση των υπαλλήλων και του υπόλοιπου προσωπικού καθορίζονται από το Προεδρείο. Οι υπάλληλοι της Γενικής Γραμματείας είναι άτομα, που κατά πλειοψηφία έχουν προσληφθεί ύστερα από διαγωνισμό και προέρχονται από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής ένωσης. Τελούν στην υπηρεσία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Αποστολή της Γενικής Γραμματείας είναι να συντονίζει τις νομοθετικές εργασίες και να οργανώνει τις συνεδριάσεις της Ολομέλειας και τις υπόλοιπες συνεδριάσεις. Παράλληλα προσφέρει τεχνική υποστήριξη και εμπειρογνωμοσύνη στα κοινοβουλευτικά σώματα και τα μέλη του Κοινοβουλίου, προκειμένου να τα βοηθήσει να ασκήσουν τα καθήκοντά τους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο οφείλει, επίσης, να διασφαλίζει πλήρη πολυγλωσσία για το σύνολο των συνεδριάσεων της Ολομέλειας και των υπόλοιπων συνεδριάσεων (Europa1).

7. Πρόσβαση και Ενημέρωση του Κοινού

Οι συνεδριάσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι ανοιχτές στον τύπο και στο κοινό. Εκδίδονται καθημερινά δελτία τύπου και πρακτικά συνεδριάσεων όταν συνεδριάζει το Κοινοβούλιο, καθώς και περιοδικές συνοπτικές εκθέσεις των δραστηριοτήτων του Κοινοβουλίου (Kairatos.com.gr).

Κεφάλαιο 3^ο

Ευρωπαϊκή Επιτροπή (European Commission)

1. Γενικά

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι ένα από τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι το εκτελεστικό και το κατ' εξοχήν 'ενωσιακό' όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι το όργανο το οποίο εκπροσωπεί, φυλάσσει και προάγει τα συμφέροντα της Ένωσης και αποσκοπεί στην πραγμάτωση των ενωσιακών στόχων, βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις των εθνικών κυβερνήσεων των κρατών μελών. Η Επιτροπή προωθεί το κοινό όφελος της Ένωσης και αναλαμβάνει τις κατάλληλες πρωτοβουλίες για τον σκοπό αυτόν (Κανελλόπουλος, 2014, σελ.41).

2. Ιστορία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Η πρώτη εμφάνιση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ήταν το 1950, όταν ο Γάλλος Υπουργός Εξωτερικών, R. Shuman, πρότεινε τη δημιουργία ενός εκτελεστικού οργάνου της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (ΕΚΑΧ). Το όργανο αυτό ήταν γνωστό ως η Ανωτάτη Αρχή.

Προκειμένου να δημιουργηθεί ένα όργανο που θα μπορούσε να λειτουργήσει σε ένα συνεκτικό τρόπο, συμφωνήθηκε ότι ο αριθμός των μελών του πρέπει να είναι χαμηλός. Στη δημιουργία του υπήρχαν εννέα μέλη, ένα από κάθε κράτος μέλος της ΕΚΑΧ, με τη Γερμανία, τη Γαλλία και την Ιταλία να έχουν από ένα επιπλέον μέλος λόγω του πληθυσμού τους. Κύριες αρμοδιότητές της

Επιτροπής ήταν η εξασφάλιση των στόχων των Συνθηκών, η γενική εποπτεία της κοινότητας και η σύσταση και η λειτουργία της ΕΚΑΧ (Eurora).

Εκτός από την Ανωτάτη Αρχή, με τη Συνθήκη της Ρώμης, προστέθηκαν ακόμα δυο όργανα, η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, που αποτελείτο από εννέα μέλη (άρθρο 157 της Συνθήκης ΕΟΚ), καθώς και η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, η οποία είχε μόνο πέντε μέλη (Eurora).

Το 1967, αυτά τα τρία εκτελεστικά όργανα αντικαθίστανται από μία ενιαία Επιτροπή, η οποία είχε την ίδια διαμόρφωση στον αριθμό των μελών, όπως η Ανώτατη Αρχή (Μούσσης, 2001, σελ 33).

Η Συνθήκη Συγχώνευσης (1967), διασφάλισε ότι η νέα Επιτροπή ανέλαβε τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των τριών ξεχωριστών οργάνων, δηλαδή το να είναι οι θεματοφύλακες των Συνθηκών, να προτείνουν νομοθεσία, να είναι το εκτελεστικό όργανο των Κοινοτήτων και να εκπροσωπούν τις κοινότητες στις εξωτερικές υποθέσεις. Ως θεματοφύλακες των Συνθηκών, η Επιτροπή είχε την εξουσία να αναλάβει δράση ενάντια σε ένα κράτος μέλος ή όργανο, και να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ). Η δύναμή της να προτείνει νομοθεσία (ή «πρωτοβουλία», όπως είναι ευρύτερα γνωστή) έχει εξασφαλίσει ότι η Επιτροπή είναι η «κινητήρια δύναμη εντός της κοινότητας» (Jones, 1994, σελ 27), όμως αυτή η δύναμη υπόκειται και στη γνώμη των κρατών μελών. Πριν υποβάλει πρόταση προς το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Επιτροπή θα πρέπει να συγκεντρώσει τις απόψεις των κρατών μελών.

3. Σύνθεση Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Ως συλλογικό όργανο, αποτελείται από 28 επιτρόπους, ένας από κάθε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι επίτροποι, όπως προαναφέρθηκε δεν δρουν ως εκπρόσωποι των κρατών τους, αλλά ενεργούν ως λειτουργοί της Ένωσης με ένα και μοναδικό γνώμονα την προαγωγή των ενωσιακών οφελών και την εκπλήρωση των στόχων της Ένωσης(Κανελλόπουλος, 2014, σελ.42).

Η θητεία των Επιτρόπων διαρκεί 5 χρόνια. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο διορίζει τον πρόεδρο της Επιτροπής, ως επίσης και τους άλλους Επιτρόπους, σε συμφωνία πάντα με τον διορισθέντα πρόεδρο. Για το διορισμό του προέδρου και των επιτρόπων, είναι απαραίτητη η έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Κατά την διάρκεια της θητείας τους, ο πρόεδρος αλλά και τα άλλα μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι υπόλογοι στο Κοινοβούλιο, το οποίο έχει την δικαιοδοσία να καθαιρέσει την Επιτροπή.

Κάθε επίτροπος επιλαμβάνεται την ευθύνη για καθορισμένους τομείς πολιτικής, με βάση τα καθήκοντα που του αναθέτει ο πρόεδρος της Επιτροπής.

Για την καθημερινή λειτουργία της Επιτροπής φροντίζει το προσωπικό της (διοικητικοί υπάλληλοι, νομικοί, οικονομολόγοι, μεταφραστές, διερμηνείς, γραμματείς κ.λπ.) που είναι κατανεμημένο σε διάφορες υπηρεσίες, γνωστές ως Γενικές Διευθύνσεις. Ο όρος «Επιτροπή» μπορεί να χρησιμοποιηθεί τόσο για τους 28 επιτρόπους όσο και για το μόνιμο προσωπικό ή και για το ίδιο το θεσμικό όργανο (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, 2012, σελ.6).

4. Έδρα

Η έδρα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι στις Βρυξέλλες, στο κτίριο Berlaymont, το οποίο έχει σχήμα σταυρού. Ωστόσο, με 25.000 δημοσίους υπαλλήλους και πολλούς περισσότερους διαχειριστές, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή καταλαμβάνει περίπου 60 μικρά και μεγάλα κτίρια στην κεντρική περιοχή των Βρυξελλών (Brussels.info).

5. Αρμοδιότητες

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως η κινητήρια δύναμη της Ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης έχει τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

- Προτείνει νομοθεσία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.
- Διαχειρίζεται τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Εξασφαλίζει, μαζί με το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, την εφαρμογή της νομοθεσίας σε όλα τα κράτη μέλη.
- Εκπροσωπεί την Ευρωπαϊκή Ένωση στη διεθνή σκηνή (Ertl,2008,σελ.161-162).

Προτείνει νέα νομοθεσία

Ως θεματοφύλακας των Συνθηκών και του υπερασπιστή του γενικού συμφέροντος, έχει δοθεί στην Επιτροπή το δικαίωμα της «πρωτοβουλίας», η οποία εξουσιοδοτεί και την υποχρεώνει να υποβάλει νομοθετικές προτάσεις

για τα θέματα που περιλαμβάνονται στις Συνθήκες, είτε επειδή προβλέπεται ρητά, είτε επειδή η Επιτροπή κρίνει ότι είναι αναγκαίο προκειμένου να προστατευθούν τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των πολιτών της. Όταν προτείνει ένα νέο νόμο, η Επιτροπή αποσκοπεί στο να ικανοποιήσει το ευρύτερο δυνατό φάσμα συμφερόντων.

Η πρόταση της Επιτροπής είναι το αποτέλεσμα μιας διαδικασίας εκτεταμένων διαβουλεύσεων, η οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί με διάφορους τρόπους, συμπεριλαμβανομένων της διεξαγωγής εκθέσεων αξιολόγησης των επιπτώσεων αυτής από εμπειρογνώμονες, διαβούλευσης με εθνικούς εμπειρογνώμονες, διεθνείς οργανισμούς και μη κυβερνητικές οργανώσεις. Επιπρόσθετα, γίνεται και μια διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ των διάφορων υπηρεσιών της Επιτροπής, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι λαμβάνονται υπόψη όλες οι πτυχές του θέματος.

Ακολούθως, η πρόταση της Επιτροπής εγκρίνεται από το σώμα των επιτρόπων, με βάση είτε γραπτής διαδικασίας (καμία συζήτηση μεταξύ των επιτρόπων) ή προφορικής διαδικασίας (η πρόταση εξετάζεται από το σώμα των Επιτρόπων) και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η πρόταση αυτή διαβιβάζεται ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, αλλά και σε όλα τα εθνικά κοινοβούλια και, κατά περίπτωση, στην Επιτροπή των Περιφερειών και την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή.

Ένα νέο σημαντικό στοιχείο που εισήχθηκε στη Συνθήκη της Λισαβόνας είναι ο ενισχυμένος ρόλος των εθνικών κοινοβουλίων στη νομοθετική διαδικασία. Ειδικότερα, τα εθνικά κοινοβούλια θα ενεργούν ως θεματοφύλακες της αρχής

της επικουρικότητας σε πρώιμο στάδιο της διαδικασίας λήψης απόφασης από την Επιτροπή. Όλες οι προτάσεις της Επιτροπής, οι πρωτοβουλίες ομάδας κρατών μελών, οι πρωτοβουλίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, τα αιτήματα του Δικαστηρίου, οι συστάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και τα αιτήματα της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για την έκδοση νομοθετικής πράξης στέλνονται στα εθνικά κοινοβούλια ταυτόχρονα με τη διαβίβασή τους στους συν-νομοθέτες (Συμβούλιο και Κοινοβούλιο).

Τα εθνικά κοινοβούλια έχουν οκτώ εβδομάδες να υιοθετήσουν κοινή θέση με το Συμβούλιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την Επιτροπή. Εκτός από επείγουσες περιπτώσεις, η περίοδος των 8 εβδομάδων θα πρέπει να μεσολαβεί ανάμεσα σε ένα σχέδιο νομοθετικής πράξης που τίθεται στη διάθεση των εθνικών κοινοβουλίων στις επίσημες γλώσσες της Ένωσης και την ημερομηνία κατά την οποία τίθεται σε προσωρινή ημερήσια διάταξη του Συμβουλίου για την υιοθέτηση κοινής θέσης στο πλαίσιο μιας νομοθετικής διαδικασίας (Rogers, Scannell & Walsh, 2012,σελ. 19-20).

Διαχείριση Προϋπολογισμού Ευρωπαϊκής Ένωσης

Σύμφωνα με τον Nugent (2006), η Επιτροπή ασκεί εκτελεστική εξουσία και συμμετέχει ενεργά στη διαχείριση, την εποπτεία και την εφαρμογή των πολιτικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση των οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εκτός από την επίβλεψη της συλλογής των εσόδων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για την διάθεση των χρημάτων που λειτουργούν εντός των

ορίων του ετήσιου προϋπολογισμού που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο. Υπάρχουν δύο μείζονες πολιτικές δαπανών, που από κοινού αντιπροσωπεύουν το 80% του συνόλου των δαπανών του προϋπολογισμού. Οι δαπάνες της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής αντιπροσωπεύει περίπου το 45% του ετήσιου προϋπολογισμού και της Πολιτικής για τη Συνοχή των πάνω από το 35%. Λιγότερο από το 10% του προϋπολογισμού δαπανάται για επενδύσεις στην επιστημονική έρευνα και ανάπτυξη σχετικά με προγράμματα για τη βελτίωση των υποδομών και της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε προγράμματα για την προώθηση της κοινωνικής ένταξης (Coen & Richardson, 2009).

Εξασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας σε όλα τα κράτη-μέλη

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ενεργεί ως ο « θεματοφύλακας των Συνθηκών». Βάση αυτού, έχει τη μέριμνα για το αν εφαρμόζεται πιστά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο από τα υπόλοιπα Ευρωπαϊκά όργανα, αλλά και από τα κράτη μέλη και τους ιδιώτες.

Κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει τη δυνατότητα κυρίως να επιβάλλει κυρώσεις σε επιχειρήσεις ή ιδιώτες για οποιαδήποτε παραβίαση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στις περιπτώσεις που κράτος μέλος παραβιάζει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει επίσης την δυνατότητα να κινήσει

διαδικασίες εναντίον αυτού και να καλέσει το κράτος μέλος σε επανόρθωση μέσα σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο.

Επιπρόσθετα, σε περίπτωση που τα υπόλοιπα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τα κράτη μέλη παραβιάσουν το δίκαιο της Ένωσης, η Επιτροπή μπορεί να προσφύγει ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (Ευρωπαϊκή Επιτροπή).

Εκπροσώπηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διεθνή σκηνή

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι ο αντιπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην παγκόσμια σκηνή. Η Επιτροπή παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να μιλούν με μια φωνή στα διεθνή συνέδρια, όπως η Παγκόσμια Οργάνωση Εμπορίου. Η Επιτροπή έχει την ευθύνη για τη διαπραγμάτευση διεθνών συμφωνιών στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως και με τη συμφωνία Κοτονού, η οποία θέτει τους όρους μιας σημαντικής βοήθειας και εμπορικής εταιρικής σχέσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των αναπτυσσόμενων χωρών της Αφρικής, Καραϊβικής και του Ειρηνικού. Είναι καθήκον του προέδρου της Επιτροπής να αποφασίζει, όπως ο ίδιος κρίνει σκόπιμο, ποιος επίτροπος θα είναι αρμόδιος για κάθε τομέα πολιτικής ως επίσης και για την ανάθεση των αρμοδιοτήτων του (Ertl, 2008, σελ.163).

Κεφάλαιο 4^ο

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Γενικά

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελεί το κύριο όργανο λήψης αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ασκεί δημοσιονομική και νομοθετική εξουσία σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και συντονίζει ή χαράζει τις γενικές πολιτικές των κρατών μελών.

Οι Βρυξέλλες, είναι η έδρα του Συμβουλίου, εκτός από τους μήνες Απρίλιο, Ιούνιο και Οκτώβριο, κατά τους οποίους οι συνεδριάσεις του λαμβάνουν χώρα στο Λουξεμβούργο. Οι επίσημες γλώσσες στις οποίες γίνονται οι εργασίες του περιλαμβάνουν τα γαλλικά, τα αγγλικά και τα γερμανικά.

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχει σχέση με το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, το οποίο συνεδριάζει τέσσερις φορές το χρόνο και αποτελείται από τους αρχηγούς κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τον πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ούτε με το Συμβούλιο της Ευρώπης (Wikipedia).

2. Ιστορική Αναδρομή

Κατά τις αρχικές συνθήκες, υπήρχε αρκετό δημοκρατικό έλλειμμα, καθότι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν η μόνη νομοθετική εξουσία στην Κοινότητα. Με διαδοχικές αναθεωρήσεις των Συνθηκών, προσάρτησαν περισσότερο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στη διαδικασία λήψης των αποφάσεων, κάνοντας έτσι το Συμβούλιο μία από τις δύο νομοθετικές αρχές, λιγοστεύοντας έτσι το δημοκρατικό έλλειμμα. Μετά τη Συνθήκη της

Λισαβόνας, το Συμβούλιο ασκεί, από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, νομοθετικά και δημοσιονομικά καθήκοντα, παίζοντας έτσι το ρόλο μιας Άνω Βουλής που εκπροσωπεί τις κυβερνήσεις των κρατών μελών. Επιπρόσθετα των νομοθετικών και δημοσιονομικών λειτουργιών του, το Συμβούλιο εξασφαλίζει τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών, των κρατών μελών και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στον καθορισμό και εφαρμογή της κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας (Europedia.moussis.eu).

3. Οργάνωση

3.1 Μέλη

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Ένωσης ή το «Συμβούλιο των υπουργών», όπως αλλιώς ονομάζεται, αποτελείται συνήθως από εκπροσώπους των αρμόδιων υπουργείων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης δύναται να συνεδριάζει σε επίπεδο αρχηγών κράτους ή κυβερνήσεως για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με ζητήματα ιδιαίτερης σημασίας, όπως είναι για παράδειγμα η υιοθέτηση του ευρώ από κάποιο κράτος μέλος (Europra.eu).

3.2 Προεδρία

Με εξαίρεση το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων, πρόεδρος του Συμβουλίου είναι ο αντιπρόσωπος του κράτους μέλους που ασκεί την Προεδρία της Ένωσης. Σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 9 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Προεδρία μεταβιβάζεται κάθε 6 μήνες, με τη σειρά που ορίζεται από το Συμβούλιο με ομοφωνία. Πλην της σύνθεσης των Εξωτερικών Υποθέσεων, η Προεδρία όλων των συνθέσεων του Συμβουλίου, εξασφαλίζεται από προκαθορισμένες ομάδες τριών κρατών

μελών για περίοδο 18 μηνών, και κάθε μέλος της ομάδας ασκεί την Προεδρία για διάστημα έξι μηνών.

Κατά τη διάρκεια της επόμενης εξαετίας, οι προεδρίες θα ασκηθούν σύμφωνα με την ακόλουθη σειρά: Ιταλία από τον Ιούλιο του 2014, Λετονία και Λουξεμβούργο το 2015, Κάτω Χώρες και Σλοβακία το 2016, Μάλτα και Ηνωμένο Βασίλειο το 2017, Εσθονία και Βουλγαρία το 2018, Αυστρία και Ρουμανία το 2019, και Φινλανδία το πρώτο εξάμηνο του 2020. Σύμφωνα με το άρθρο 236, στοιχείο (β) της Συνθήκης της Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει τη δυνατότητα να αλλάζει τη σειρά των προεδριών (Consilium).

4. Αρμοδιότητες

Η ικανότητα δράσης του Συμβουλίου περιλαμβάνει τις εξής εξουσίες :

- Θεσπίζει τη νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Συντονίζει τις οικονομικές πολιτικές των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Υπογράφει συμφωνίες μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων χωρών.
- Ψηφίζει τον ετήσιο προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Καθορίζει την εξωτερική πολιτική και την πολιτική άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Συντονίζει τη συνεργασία μεταξύ δικαστικών αρχών και αστυνομικών δυνάμεων των χωρών μελών (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

4.1 Θέσπιση Νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο έχουν από κοινού τον τελευταίο λόγο σχετικά με τη νομοθεσία που προτείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

4.2 Συντονισμός των οικονομικών πολιτικών

Οι χώρες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποφάσισαν ότι θέλουν μια καθολική οικονομική πολιτική για την Ευρώπη, την οποία κατευθύνουν οι υπουργοί Οικονομίας και Οικονομικών όλων των χωρών μελών.

Έχουν επίσης ως στόχο τη δημιουργία περισσότερων θέσεων απασχόλησης ως επίσης και την αναβάθμιση της παιδείας, της υγειονομικής περίθαλψης και των συστημάτων κοινωνικής πρόνοιας. Αν και η διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής παραμένει ευθύνη της κάθε χώρας, όλες οι χώρες μαζί δύναται να συμφωνήσουν στη θέσπιση κοινών στόχων και να κερδίσουν χρήσιμα συμπεράσματα από τη ανταλλαγή των εμπειριών τους (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

4.3 Υπογραφή Διεθνών Συμφωνιών

Το Συμβούλιο υπογράφει συμφωνίες εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διάφορους τομείς, όπως το εμπόριο, τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, τη τεχνολογία, το περιβάλλον, την αλιεία, την επιστήμη, την ανάπτυξη και τις μεταφορές (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

4.4. Έγκριση του Προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Το ύψος των χρημάτων που μπορεί να ξοδέψει η Ευρωπαϊκή Ένωση κάθε χρόνο, αποφασίζεται κατόπιν κοινής συμφωνίας του Συμβουλίου και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

4.5 Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Άμυνας

Οι εθνικές κυβερνήσεις διατηρούν τον έλεγχο σε αυτούς τους τομείς, ωστόσο συνεργάζονται για να ορίσουν μια κοινή εξωτερική και αμυντική πολιτική (γνωστή ως "κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας"). Το Συμβούλιο είναι ο σημαντικότερος φορέας ανάπτυξης της συνεργασίας αυτής.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν διαθέτει δικό της στρατό. Όμως για να είναι σε θέση να αντενεργήσει γρήγορα σε οποιοσδήποτε διεθνείς συγκρούσεις και σε φυσικές καταστροφές, κάποιες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσφέρουν στρατεύματα για το σχηματισμό δύναμης γρήγορης αντίδρασης, της οποίας το έργο περιορίζεται στην παροχή ανθρωπιστικού έργου, σε αποστολές διάσωσης και αποστολές διατήρησης της ειρήνης (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

4.6 Δικαιοσύνη

Όλοι οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουν να έχουν την ίδια δυνατότητα πρόσβασης στη δικαιοσύνη σε οποιαδήποτε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο Συμβούλιο, οι υπουργοί Δικαιοσύνης κάνουν μεγάλες προσπάθειες ώστε οι δικαστικές αποφάσεις που λαμβάνονται σε μια χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (π.χ. σε υποθέσεις διαζυγίων) να

αναγνωρίζονται από όλες τις άλλες χώρες της Ένωσης (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

Η αστυνόμευση στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και η καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος συντονίζεται από τους εκάστοτε υπουργούς Δικαιοσύνης και Εσωτερικών κάθε χώρας μέλους (Eurora.Eu).

Η πλειονότητα από τις αρμοδιότητες αυτές αφορούν τον κοινοτικό τομέα, δηλαδή τομείς δραστηριότητας όπου τα κράτη μέλη έχουν αποφασίσει να ασκήσουν την κυριαρχία τους από κοινού και να αναθέσουν εξουσίες λήψης αποφάσεων στα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα. Ο τομέας αυτός αποτελεί τον πρώτο πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, οι τελευταίες δύο αρμοδιότητες αφορούν σε μεγάλο βαθμό τομείς στους οποίους οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν έχουν μεταβιβάσει τις εξουσίες τους αλλά απλώς συνεργάζονται στο πλαίσιο της επονομαζόμενης διακυβερνητικής συνεργασίας η οποία καλύπτει τον δεύτερο και τον τρίτο πυλώνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007).

5. Ψηφοφορία

Οι αποφάσεις του Συμβουλίου λαμβάνονται με ψηφοφορία. Όσο μεγαλύτερος είναι ο πληθυσμός μιας χώρας τόσο περισσότερες ψήφους διαθέτει, αλλά τα αριθμητικά στοιχεία σταθμίζονται υπέρ των χωρών με τον μικρότερο πληθυσμό.

Σε ορισμένους εξαιρετικά ευαίσθητους τομείς, όπως είναι η κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, η φορολογία καθώς και η πολιτική στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης, οι αποφάσεις του Συμβουλίου πρέπει να λαμβάνονται ομόφωνα. Με άλλα λόγια, στους τομείς αυτούς, κάθε κράτος μέλος έχει το δικαίωμα της αρνησικυρίας. Αντίθετα, όσον αφορά τα περισσότερα ζητήματα, το Συμβούλιο λαμβάνει αποφάσεις με «ειδική πλειοψηφία».

Ειδική πλειοψηφία επιτυγχάνεται εάν υπάρξει έγκριση από την πλειοψηφία των κρατών μελών (σε ορισμένες περιπτώσεις από την πλειοψηφία των δύο τρίτων εάν ληφθούν τουλάχιστον 255 θετικές ψήφοι — πράγμα που αντιστοιχεί στο 73,9 % του συνόλου). Επιπρόσθετα, κάθε κράτος μέλος έχει την δυνατότητα να ζητήσει να επιβεβαιωθεί ότι οι θετικές ψήφοι συνιστούν τουλάχιστον το 62 % του συνολικού πληθυσμού της Ένωσης. Αν εξακριβωθεί ότι αυτό δεν υφίσταται, η απόφαση δεν θεωρείται εγκριθείσα (Ευρωπαϊκή Ένωση, 2007, σελ.19-20).

6. Συνθέσεις του Συμβουλίου

Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστά ενιαία νομική οντότητα, όμως συνεδριάζει σε 10 διαφορετικές «συνθέσεις», αναλόγως με τα θέματα που υπάρχουν προς συζήτηση:

- Γενικές Υποθέσεις
- Εξωτερικές Υποθέσεις

- Οικονομικές και Δημοσιονομικές Υποθέσεις (συμπεριλαμβανομένου του προϋπολογισμού)
- Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις (συμπεριλαμβανομένης της πολιτικής προστασίας)
- Απασχόληση, Κοινωνική Πολιτική, Υγεία και Καταναλωτές
- Ανταγωνιστικότητα (Εσωτερική Αγορά, Βιομηχανία, Έρευνα και Διάστημα)
- Μεταφορές, Τηλεπικοινωνίες και Ενέργεια
- Γεωργία και Αλιεία
- Περιβάλλον
- Παιδεία, Νεολαία, Πολιτισμός και Αθλητισμός (συμπεριλαμβανομένου του οπτικοακουστικού τομέα)

Μεταξύ των συνθέσεων του Συμβουλίου δεν υπάρχει μια συγκεκριμένη αξιολογική σειρά, αν και το Συμβούλιο «Γενικές Υποθέσεις» έχει ειδικό συντονιστικό έργο και είναι υπεύθυνο για θεσμικά, διοικητικά και οριζόντια θέματα. Το Συμβούλιο «Εξωτερικές Υποθέσεις» έχει ομοίως ιδιαίτερα καθήκοντα.

Έχοντας ως δεδομένο ότι το Συμβούλιο συνιστά μια ενιαία νομική οντότητα, κάθε μία από τις 10 συνθέσεις του δύναται να εκδώσει πράξη του Συμβουλίου, ακόμη κι αν αυτή περιλαμβάνεται στα καθήκοντα άλλης σύνθεσης. Έτσι, όταν μια πράξη εκδίδεται από το Συμβούλιο, δεν αναφέρεται η σύνθεση που την έγκρινε (Consilium).

6.1 Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων

Το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων αποτελείται από τους Υπουργούς Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και συνέρχεται μια φορά το μήνα. Καθήκον του είναι να συντονίζει την προετοιμασία των συνεδριάσεων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και να διασφαλίζει τη συνοχή των εργασιών των διάφορων συνθέσεων του Συμβουλίου.

Η συγκεκριμένη σύνθεση ασχολείται με φακέλους που επηρεάζουν περισσότερες από μία πολιτικές της Ένωσης, όπως η περιφερειακή πολιτική και η πολιτική συνοχής, οι διαπραγματεύσεις για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα θεσμικά και διοικητικά θέματα και η προετοιμασία των πολυετών δημοσιονομικών προοπτικών της Ένωσης. Επιπλέον, ασκεί συντονιστικό ρόλο στις εργασίες που πραγματοποιούν σε διαφορετικούς τομείς πολιτικής οι υπόλοιπες συνθέσεις του Συμβουλίου και ασχολείται με τη διεκπεραίωση των φακέλων που του αναθέτει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (Hellenic Presidency, 2013).

6.2 Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων

Αρμόδιο συμβούλιο για την εξωτερική δράση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων. Ασχολείται με θέματα εξωτερικής πολιτικής και άμυνας, εξωτερικού εμπορίου, αναπτυξιακής συνεργασίας και ανθρωπιστικής βοήθειας. Αναλόγως του θέματος προς συζήτηση, το Συμβούλιο συγκεντρώνει τους αντίστοιχους Υπουργούς, μια φορά το μήνα. Το Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων είναι η μοναδική Σύνοδος που δεν προεδρεύεται από την εκ περιτροπής προεδρία, αλλά από τον Ύπατο

Εκπρόσωπο για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας (Cyprus Presidency, 2012).

6.3 Συμβούλιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων (ECOFIN)

Το Συμβούλιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Υποθέσεων (ECOFIN), που αποτελείται από τους υπουργούς Οικονομίας των κρατών μελών, συνέρεται κατά κανόνα μια φορά το μήνα, υπό την προεδρία της εκ περιτροπής προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Συμβούλιο ECOFIN καλύπτει την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διάφορους τομείς, συμπεριλαμβανομένων του συντονισμού της οικονομικής πολιτικής, την οικονομική επιτήρηση, την παρακολούθηση των δημοσιονομικών πολιτικών των κρατών μελών και των δημόσιων οικονομικών, το ευρώ (νομικές, πρακτικές και διεθνείς πτυχές), τις χρηματοοικονομικές αγορές και τις κινήσεις κεφαλαίων και οικονομικών σχέσεων με τρίτες χώρες. Αποφασίζει κατά κανόνα με ειδική πλειοψηφία, μετά από διαβούλευση ή συναπόφαση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Το Συμβούλιο ECOFIN συντάσσει επίσης και εγκρίνει κάθε χρόνο, μαζί με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Department of Finance (Ireland)).

Η Ομάδα του Ευρώ, που απαρτίζεται από τα κράτη μέλη τα οποία έχουν ως νόμισμα το ευρώ, συνεδριάζει κατά κανόνα την ημέρα πριν από τη σύνοδο ECOFIN και μελετά τα θέματα που συνδέονται με την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ONE). Πρόκειται για έναν άτυπο όργανο που δεν αποτελεί σύνθεση του Συμβουλίου. Κατά την εξέταση των φακέλων που

συνδέονται με το ευρώ και την ONE από το Συμβούλιο ECOFIN, οι αντιπρόσωποι των κρατών μελών που δεν έχουν ως νόμισμα το ευρώ δεν συμμετέχουν στις ψηφοφορίες του Συμβουλίου (Γρηγόριου & Κουντούρης, σελ. 30).

6.4 Συμβούλιο (ΔΕΥ), Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων

Το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων συγκεντρώνει τους Υπουργούς Δικαιοσύνης και Εσωτερικών περίπου μία φορά κάθε δύο μήνες για να συζητήσουν την ανάπτυξη και την πραγμάτωση της συνεργασίας και των κοινών πολιτικών στον τομέα αυτό (EU - Council of the European Union - Justice and Home Affairs - JHA). Έχει ως σκοπό την καταπολέμηση της εγκληματικής δραστηριότητας που διαπερνά τα εθνικά σύνορα μέσω ενός συνδυασμού της διακυβερνητικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και των υπερεθνικών ιδρυμάτων τα οποία διοικούνται από κεντρικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προάγει την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης των διαφορετικών νομικών συστημάτων εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επακόλουθο να καθιστά τα νομικά συστήματα των κρατών μελών παρόμοια (Civitas, 2012).

Η δημιουργία ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνιστά βασικό στόχο της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα περισσότερα από τα θέματα στον τομέα αυτό αποφασίζονται με ομοφωνία, κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Σε κάποια θέματα, όπως η δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις, το Συμβούλιο αποφασίζει με

ειδική πλειοψηφία, σε συνεννόηση ή σε συναπόφαση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (ActionGuide).

6.5 Συμβούλιο Απασχόλησης, Κοινωνικής Πολιτικής, Υγείας και Καταναλωτών (EPSCO)

Το Συμβούλιο EPSCO απαρτίζεται από τους υπουργούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρμόδιους για τις κοινωνικές υποθέσεις, την απασχόληση και την υγεία. Η σύνθεση του Συμβουλίου εξαρτάται από τα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Το Συμβούλιο συνεδριάζει συνήθως επισήμως τέσσερις φορές το χρόνο και ασχολείται με θέματα συμπεριλαμβανομένων των συνθηκών εργασίας, τις ίσες ευκαιρίες (ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών), τη βελτίωση των δικαιωμάτων των καταναλωτών και την πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη και σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στόχος του Συμβουλίου EPSCO είναι να βελτιώσει την ποιότητα της ζωής των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη δημιουργία θέσεων εργασίας υψηλής ποιότητας και με ένα κρατιό σύστημα κοινωνικής προστασίας. Επίσης μάχεται ενάντια σε διάφορες μορφές διακρίσεων.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις δικές τους πολιτικές όσον αφορά την απασχόληση και την κοινωνική προστασία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απλώς προσαρμόζει και συντονίζει την εθνική νομοθεσία, βάζοντας στόχους για όλα τα κράτη μέλη και αναλύει τα μέτρα που λαμβάνονται σε εθνικό επίπεδο (Eutrio.be, 2010).

6.6 Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας

Το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας (Εσωτερική Αγορά, Βιομηχανία, Έρευνα και Διάστημα) (COMET) απαρτίζεται από τους Υπουργούς (ή υφυπουργούς) των οικονομικών υποθέσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι υπουργοί από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης λαμβάνουν από κοινού απόφαση για την πολιτική που πρέπει να εφαρμοστεί εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Συμβούλιο υποστηρίζεται από την Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων, η οποία προετοιμάζει τις αποφάσεις του και προστατεύει την εφαρμογή και την τήρηση των αποφάσεων που εμποτεύονται από το Συμβούλιο.

Το Συμβούλιο διενεργεί πέντε με έξι επίσημες συνεδριάσεις το χρόνο, ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος, που σχετίζεται με τον ανάλογο τομέα πολιτικής (εσωτερική αγορά, τον τουρισμό, τη βιομηχανία, κλπ).

Λόγω της ζήτησης για περισσότερη συνοχή και μια καλά συντονισμένη προσέγγιση για την ανταγωνιστικότητα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας θεσπίστηκε τον Ιούνιο του 2002, ως αποτέλεσμα της συγχώνευσης των προηγούμενων ρυθμίσεων, του Συμβουλίου Εσωτερικής Αγοράς, του Συμβουλίου Καταναλωτών και Τουρισμού και του Συμβουλίου Έρευνας και Βιομηχανίας (EuParl.net).

6.7 Συμβούλιο Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας

Το Συμβούλιο Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας εργάζεται για την εκπλήρωση των στόχων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτούς τους τρεις τομείς. Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται η δημιουργία σύγχρονων, ανταγωνιστικών και αποτελεσματικών αγορών και υποδομών καθώς και η ανάπτυξη διευρωπαϊκών δικτύων μεταφορών, επικοινωνιών και ενέργειας (Περιβαλλοντικές Πληροφορίες, 2014). Το Συμβούλιο Μεταφορών, Τηλεπικοινωνιών και Ενέργειας συνεδριάζει σε διάφορες συνθέσεις ανάλογα με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, περίπου κάθε δύο μήνες (Eu.forjournalists).

6.8 Συμβούλιο Γεωργίας και Αλιείας AGRI-FISH

Το Συμβούλιο Γεωργίας και Αλιείας ασχολείται με θέματα της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής, με κανόνες της εσωτερικής αγοράς, τη δασοκομία, την ποιότητα της παραγωγής και της ασφάλειας τροφίμων και ζωοτροφών, τη Κοινή Αλιευτική Πολιτική και τις αλιευτικές ποσοτώσεις. Απαρτίζεται από τους υπουργούς των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι αρμόδιοι για τη γεωργία και την αλιεία. Οι συναντήσεις πραγματοποιούνται μία φορά το μήνα (European Movement Ireland, 2014).

6.9 Συμβούλιο Περιβάλλοντος

Το Συμβούλιο Περιβάλλοντος αποσκοπεί στην διαφύλαξη και καλύτερευση της ποιότητας του περιβάλλοντος και της υγείας του ανθρώπου και συμβάλλει

στην καταπολέμηση των περιβαλλοντικών προβλημάτων. Ασχολείται επίσης με διεθνή περιβαλλοντικά θέματα και υιοθετεί συμπεράσματα σχετικά με τις θέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που λαμβάνει σε διεθνή συνέδρια. Οι αρμόδιοι υπουργοί των κρατών μελών συναντιόνται τέσσερις φορές το χρόνο (Cyprus Presidency, 2012).

6.10 Συμβούλιο Παιδείας, Νεολαίας, Πολιτισμού και Αθλητισμού

Το Συμβούλιο Παιδείας, Νεολαίας, Πολιτισμού και Αθλητισμού βοηθά τα κράτη μέλη στη διασφάλιση υψηλής ποιότητας εκπαίδευσης και επαγγελματικής κατάρτισης. Επίσης, βοηθά τη διάδοση του πολιτισμού και της ιστορίας της Ευρώπης και ευνοεί την κινητικότητα φοιτητών και εκπαιδευτικών σε όλες της χώρες μέλη. Παράλληλα, προωθεί τη συνεργασία των μελών σε αυτούς τους τομείς. Ανάλογα με τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, τα κράτη μέλη σε αυτό το Συμβούλιο εκπροσωπούνται από τους υπουργούς για την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, τη νεολαία και τον αθλητισμό. Το Συμβούλιο έχει συνήθως συνεδριάσεις τρεις ή τέσσερις φορές το χρόνο (Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Lithuania, 2014).

7. Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Εδρεύει στις Βρυξέλλες. Παρέχει συνεχή βοήθεια στο Συμβούλιο με τη προετοιμασία και τη διεξαγωγή των συνεδριάσεων, τα σχέδια των εκθέσεων, με τη μετάφραση, τα αρχεία, τα έγγραφα, τα προγράμματα και επικουρεί την προεδρία (CFP reform watch).

Κεφάλαιο 5°

Ευρωπαϊκό Συμβούλιο (European Council)

1. Ιστορική Αναδρομή

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο δημιουργήθηκε το 1974 με σκοπό να αποτελέσει ένα άτυπο χώρο συζήτησης μεταξύ των Αρχηγών Κρατών ή Κυβερνήσεων. Σύντομα όμως εξελίχθηκε σε όργανο που καθορίζει τους στόχους της Ένωσης και χαράσσει την οδό για την επίτευξή τους, σε όλους τους τομείς δραστηριότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 1992, με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, έλαβε δε επίσημη μορφή, στην οποία καθορίστηκε η λειτουργία του, δηλαδή ότι παρέχει στην Ένωση την αναγκαία για την ανάπτυξή της ώθηση και καθορίζει τους γενικούς της πολιτικούς προσανατολισμούς. Δεν ασκεί νομοθετική λειτουργία. Από την 1η Δεκεμβρίου 2009, δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας, έγινε ένα από τα επτά θεσμικά όργανα της Ένωσης (Cyprus Presidency, 2012).

2. Σύσταση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο απαρτίζεται από τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών, καθώς και από τον πρόεδρο του και τον πρόεδρο της Επιτροπής. Επίσης, στις εργασίες του συμμετέχει και ο ύπατος εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (Μπαλτά, σελ.2).

3. Συνεδριάσεις Ευρωπαϊκού Συμβούλιου

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνεδριάζει δυο φορές το εξάμηνο στις Βρυξέλλες, συγκαλούμενο από τον πρόεδρό του. Όταν η ημερήσια διάταξη το απαιτεί, τα μέλη του Ευρωπαϊκού Συμβούλιου μπορούν να αποφασίσουν να επικουρείται έκαστο μέλος από ένα υπουργό, ο δε πρόεδρος της Επιτροπής να επικουρείται από ένα μέλος της Επιτροπής. Όταν το απαιτεί η κατάσταση, ο πρόεδρος συγκαλεί έκτακτη σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβούλιου. Επιπρόσθετα, μπορεί να συγκληθούν επιπρόσθετες συνεδριάσεις, τόσο έκτακτες, όσο και άτυπες συνεδριάσεις για την αντιμετώπιση επειγόντων υποθέσεων για τις οποίες χρειάζονται αποφάσεις σε ανώτατο επίπεδο, όπως οικονομικά θέματα ή ζητήματα εξωτερικής πολιτικής (Μπαλτά, σελ.2).

Εκτός από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων των χωρών εκείνων που έχουν ως νόμισμα το ευρώ, συνεδριάζουν δυο φορές το χρόνο, μαζί με το πρόεδρο της Επιτροπής. Σε αυτές τις συνόδους, καλείται επίσης και ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Επίσης, μπορεί να κληθεί και ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Οι συνεδριάσεις γίνονται για να συζητηθεί η διακυβέρνηση της ζώνης του ευρώ καθώς και σημαντικές μεταρρυθμίσεις στην οικονομική πολιτική. Η σύνοδος κορυφής για το ευρώ έχει θεσπιστεί επίσημα από τη Συνθήκη σχετικά με τη σταθερότητα, τον συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην οικονομική και νομισματική ένωση (ΣΣΣΔ) που υπεγράφη από 25 κράτη μέλη το 2012 και τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2013. Ο πρόεδρος της συνόδου κορυφής για το ευρώ διορίζεται από τους αρχηγούς κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της ζώνης του ευρώ. Ο διορισμός πραγματοποιείται ταυτόχρονα με τον διορισμό του

προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και έχει την ίδια διάρκεια. Το ίδιο πρόσωπο μπορεί να κατέχει και τις δύο θέσεις. Σε μερικές περιπτώσεις, οι ηγέτες των χωρών που έχουν επικυρώσει τη ΣΣΣΔ αλλά δεν χρησιμοποιούν το ευρώ ως νόμισμα συμμετέχουν επίσης σε συζητήσεις της συνόδου κορυφής για το ευρώ. Όταν οι εν λόγω χώρες δεν είναι επιλεγμένες για συμμετοχή, ο πρόεδρος της συνόδου κορυφής για το ευρώ ενημερώνει τακτικά τις χώρες αυτές, καθώς και τα υπόλοιπα κράτη μέλη σχετικά με την προετοιμασία και τα αποτελέσματα των συνόδων κορυφής (gr2014).

4. Λήψη αποφάσεων

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει με συναίνεση εκτός κι αν προνοεί διαφορετικά η Συνθήκη. Σε ορισμένες περιπτώσεις, εγκρίνει αποφάσεις ομόφωνα ή με ειδική πλειοψηφία, ανάλογα με τα οριζόμενα στη Συνθήκη. Η ειδική πλειοψηφία, όπως στην εκλογή του προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, και στην περίπτωση του διορισμού της Επιτροπής και του Υπατού Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Όταν το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφασίζει με ψηφοφορία, μόνο οι αρχηγοί κρατών ή κυβερνήσεων μπορούν να ψηφίσουν (Μπαλτά, σελ.2).

5. Πρόεδρος Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και καθήκοντα

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου εκλέγεται με ειδική πλειοψηφία για δύομισι έτη, η δε θητεία του είναι πάντα ανανεώσιμη. Η θητεία του προέδρου δύναται να τερματιστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, με την ίδια διαδικασία, σε περίπτωση κωλύματος ή σοβαρού παραπτώματος.

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου:

- α) προεδρεύει και διευθύνει τις εργασίες του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,
- β) φροντίζει για την προετοιμασία και τη ροή των εργασιών του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, σε συνεργασία με τον πρόεδρο της Επιτροπής και βάσει των εργασιών του Συμβουλίου Γενικών Υποθέσεων,
- γ) καταβάλλει προσπάθειες για να ενισχύσει τη συνοχή και τη συναίνεση στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου,
- δ) παρουσιάζει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκθεση μετά από κάθε σύνοδο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ασκεί, υπό την ιδιότητά του αυτή και στο επίπεδό του, την εξωτερική εκπροσώπηση της Ένωσης σε θέματα που αφορούν τη κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας, με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων του ύπατου εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας. Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου δεν μπορεί να ασκεί εθνικό αξίωμα (Μπαλτά, σελ.2).

6. Ρόλος Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τον καθορισμό των παραμέτρων εντός των οποίων λειτουργούν τα άλλα θεσμικά όργανα. Όπως δηλώνει ο πρώην Μόνιμος Αντιπρόσωπος του Βελγίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση Philippe de Schoutheete « Η διαχείριση της Ένωσης δεν θα μπορούσε να εξασφαλιστεί χωρίς ένα υψηλού επιπέδου θεσμικό όργανο του τύπου αυτού.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έχει διαδραματίσει έναν θεμελιώδη ρόλο στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και θα συνεχίσει να το κάνει".

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ασχολείται με μια ποικιλία θεμάτων τα οποία μπορούν να διαχωριστούν στις πιο κάτω κατηγορίες:

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της Ένωσης. Σημαντικές αλλαγές στις συνθήκες γίνονται μετά από μια διακυβερνητική διάσκεψη . Ο καταλύτης για τη δημιουργία διακυβερνητικής διάσκεψης είναι κανονικά μια. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο θα επιβεβαιώσει επίσης τις συνακόλουθες αλλαγές στη συνθήκη, όπως αποδείχτηκε και από την Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Νίκαιας, και ήταν στο επίκεντρο των συζητήσεων σχετικά με τη Συνταγματική Συνθήκη και τη Συνθήκη της Λισαβόνας.

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εγκρίνει κατά κανόνα σημαντικές αλλαγές στο θεσμικό οικοδόμημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η τελική απόφαση για τη διεύρυνση του κοινοβουλίου μετά τη γερμανική ενοποίηση ελήφθη από τη σύνοδο κορυφής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

- Δίνει την προσοχή του σε σημαντικές συνταγματικές πρωτοβουλίες που επηρεάζουν τη λειτουργία της Ένωσης. Συμφωνίες για συνεργασία μεταξύ των τριών μεγάλων θεσμικών οργάνων κατοχυρώθηκαν σε μία συνάντηση κορυφής. Η Συμφωνία για συνεργασία θεσμικών οργάνων ή της αρχή της επικουρικότητας και η προκήρυξη για τη Δημοκρατία, τη διαφάνεια και την επικουρικότητα έγιναν σε συνεδριάσεις του Συμβουλίου.

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξετάζει την κατάσταση της ευρωπαϊκής οικονομίας στο σύνολό της. Έτσι, λαμβάνει συχνά πρωτοβουλίες για την

καταπολέμηση της ανεργίας, την προώθηση της ανάπτυξης και την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, θέματα που σίγουρα επηρεάζουν την υγεία της οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- Η επίλυση συγκρούσεων είναι ένα άλλο ζήτημα που εξετάζεται από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Αυτό, ήταν «αρχή» για την εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνεχίζει να είναι σημαντικό θέμα. Για παράδειγμα, θέματα προϋπολογισμού «ποιος συμβάλλει και πόσο και ποιος παίρνει οικονομικά οφέλη και πόσα» προκάλεσε σύγκρουση μεταξύ των κρατών μελών στις αρχές της δεκαετίας του 1980, και επαναλήφθηκε για ακόμα μια φορά στα τέλη του 1980.

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην έναρξη / ανάπτυξη συγκεκριμένων στρατηγικών πολιτικής. Ένα παράδειγμα, είναι η υιοθέτηση του Κοινωνικού Χάρτη το 1989: πολιτικές που στοχεύουν στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που αφορούν τα ναρκωτικά και την τρομοκρατία ως επίσης και την επέκταση της ανοικτής μεθόδου συντονισμού σε μια σειρά κοινωνικών και οικονομικών πολιτικών. Η ανοικτή μέθοδος συντονισμού (ΑΜΣ) στον τομέα της κοινωνικής προστασίας και της κοινωνικής ένταξης αποτελεί βασικό εργαλείο για την ανάπτυξη του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Η παρούσα μέθοδος καθορίζει τους τομείς στους οποίους μπορούν οι στόχοι, οι μέθοδοι και η προώθηση τους να ενισχυθούν, προκειμένου να αυξηθεί η κοινωνική συνοχή και η αλληλεγγύη στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο παίζει κεντρικό ρόλο στον τομέα των εξωτερικών σχέσεων. Ασχολείται, για παράδειγμα, με σημαντικές διεθνείς διαπραγματεύσεις, όπως αυτές με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Το

Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εκδίδει ανακοινώσεις σχετικά με διεθνείς υποθέσεις, όπως του εμφυλίου πολέμου στη Γιουγκοσλαβία, ή τις συγκρούσεις στο Λίβανο και στο Ιράκ.

- Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο εξετάζει νέες προσχωρήσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σαν πρόσφατο παράδειγμα, τον Ιανουάριο του 2007, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο επιβεβαίωσε ότι η Βουλγαρία και η Ρουμανία θα πρέπει να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Craig & De Burca, 2011, σελ.48-49).

Κεφάλαιο 6

Ευρωπαϊκό Δικαστήριο (European Court)

1. Γενικά

Το Δικαστήριο κατοχυρώνει την ομοιόμορφη ερμηνεία και εφαρμογή του δικαίου της σε όλα τα μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιπρόσθετα, ρυθμίζει τις νομικές διαφωνίες ανάμεσα στις κυβερνήσεις των κρατών μελών και των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επίσης, στο Δικαστήριο έχουν τη δυνατότητα να προσφύγουν φυσικά πρόσωπα, εταιρείες και οργανισμοί, εάν κρίνουν ότι τα δικαιώματά τους δεν έχουν γίνει σεβαστά από κάποιο όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Σύθεση

Στο Δικαστήριο συμμετέχει ένας δικαστής από κάθε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συνάμα, εννέα "γενικοί εισαγγελείς" επικουρούν το Δικαστήριο. Οι "γενικοί εισαγγελείς" εκφράζουν τη νομική εκτίμηση τους για τις υποθέσεις που εξετάζονται από το Δικαστήριο. Αυτό πρέπει να γίνεται δημόσια, με πλήρη αμεροληψία και ελευθερία.

Κάθε δικαστής και γενικός εισαγγελέας έχουν εξαετή θητεία, η οποία μπορεί να ανανεωθεί. Ο διορισμός τους γίνεται μετά από συμφωνία των κυβερνήσεων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εξαιτίας του μεγάλου αριθμού των υποθέσεων που παρουσιάζονται ενώπιον του Δικαστηρίου και για την καλύτερη νομική προστασία των πολιτών, έχει συσταθεί ένα "Γενικό Δικαστήριο" το οποίο ασχολείται με τις υποθέσεις που

σχετίζονται με το δίκαιο ανταγωνισμού και που υποβάλλονται από εταιρείες, ορισμένους οργανισμούς καθώς και ιδιώτες.

Το "Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης" της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδίδει αποφάσεις για συμφωνίες αναμεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μελών του προσωπικού της.

3. Κατηγορίες Υποθέσεων

Το Δικαστήριο λαμβάνει αποφάσεις για υποθέσεις που παρουσιάζονται ενώπιόν του. Οι πέντε συνηθέστεροι τύποι υποθέσεων είναι:

- αιτήσεις έκδοσης προδικαστικών αποφάσεων – όταν τα δικαστήρια των κρατών μελών αιτούν από το Δικαστήριο να εξηγήσει ένα σημείο του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- προσφυγές επί παραβάσει –εναντίον κυβερνήσεων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθότι δεν εφάρμοσαν το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- προσφυγές ακύρωσης –εναντίον νόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κρίνονται ότι παραβαίνουν τις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή τα θεμελιώδη δικαιώματα.
- προσφυγές επί παραλείψει εναντίων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δεν παίρνουν τις απαιτούμενες αποφάσεις.
- ευθείες προσφυγές από φυσικά πρόσωπα, εταιρείες ή οργανισμούς εναντίον αποφάσεων ή πράξεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διαδικασία έκδοσης προδικαστικής απόφασης

Τα δικαστήρια κάθε χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι εντεταλμένα να κατοχυρώνουν ότι η ευρωπαϊκή νομοθεσία εφαρμόζεται σωστά στη συγκεκριμένη χώρα. Όμως, υφίσταται ο κίνδυνος, διάφορα εθνικά δικαστήρια να ερμηνεύσουν την ευρωπαϊκή νομοθεσία με διαφορετικό τρόπο.

Για την αποτροπή του κινδύνου αυτού, έχει προβλεφθεί η “διαδικασία έκδοσης προδικαστικής απόφασης”. Ένα εθνικό δικαστήριο δύναται, και κάποιες φορές οφείλει, να αιτηθεί συμβουλή του Δικαστηρίου, στην περίπτωση που έχει αμφιβολία αναφορικά με την ερμηνεία ή την ισχύ μιας πράξης ευρωπαϊκού δικαίου. Η συμβουλή αυτή ονομάζεται "προδικαστική απόφαση".

Διαδικασία επί παραβάσει

Στην περίπτωση που πιστεύεται ότι ένα κράτος μέλος έχει παραβιάσει υποχρέωση που υπέχει βάσει του δικαίου της Ένωσης, η Επιτροπή μπορεί να ξεκινήσει τη διαδικασία αυτή. Η διαδικασία αυτή μπορεί επίσης να κινηθεί από άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και στις δύο περιπτώσεις, το Δικαστήριο διερευνά τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς και εκδίδει απόφαση. Αν διαπιστωθεί ότι το κράτος μέλος που έχει παραβεί την υποχρέωσή του, οφείλει να τερματίσει άμεσα την παράβαση. Στην περίπτωση που κρίνεται από το Δικαστήριο ότι η χώρα δεν συμμορφώθηκε με την απόφασή του, μπορεί να επιβάλει πρόστιμο.

Προσφυγές ακύρωσης

Αν ένα κράτος μέλος, το Συμβούλιο, η Επιτροπή ή (υπό ορισμένες προϋποθέσεις) το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι ένας συγκεκριμένος ευρωπαϊκός νόμος είναι άκυρος, δύναται να ζητήσει από το Δικαστήριο την ακύρωσή του.

Αυτές οι 'προσφυγές ακύρωσης' μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν και από ιδιώτες που ζητούν από το Δικαστήριο να ακυρώσει έναν συγκεκριμένο νόμο ο οποίος έχει άμεσες και δυσμενείς επιπτώσεις γι' αυτούς προσωπικά.

Το Δικαστήριο μπορεί να κηρύξει ένα νόμο άκυρο, αν κρίνει ότι δεν θεσπίστηκε νόμιμα ή δεν βασίζεται στις Συνθήκες.

Προσφυγές επί παραλείψει

Η Συνθήκη καθιστά αναγκαίο στο Συμβούλιο, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στην Επιτροπή να προχωρούν σε κάποιες περιπτώσεις στη λήψη ορισμένων αποφάσεων. Αν τα πιο πάνω όργανα δεν εκτελέσουν τις εν λόγω εντολές, τα υπόλοιπα κοινοτικά θεσμικά όργανα, τα κράτη μέλη και (κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις) ιδιώτες ή εταιρείες δύνονται να προσφύγουν στο Δικαστήριο αιτούμενοι την επίσημη διαπίστωση της σχετικής παράλειψης.

Ευθείες προσφυγές

Κάθε φυσικό πρόσωπο ή επιχείρηση που υφίσταται ζημία λόγω πράξης ή παράλειψης της Ένωσης ή μέλους του προσωπικού της μπορεί να προσφύγει στο Γενικό Δικαστήριο ζητώντας αποζημίωση (Europa.eu).

4. Εκδίκαση Υποθέσεων

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου περιλαμβάνει δύο μέρη: γραπτή και προφορική.

Η γραπτή διαδικασία περιλαμβάνει τη γνωστοποίηση στους διαδίκους καθώς και στα θεσμικά όργανα της Ένωσης (οι αποφάσεις των οποίων προσβάλλονται), των αιτήσεων, των δηλώσεων για την υπόθεση, τις υπερασπίσεις και τις παρατηρήσεις, καθώς και των απαντήσεων, αν υπάρχουν, καθώς και όλα τα χαρτιά και έγγραφα ή των επισήμων αντιγράφων τους. Αυτό γίνεται με τη μέριμνα του γραμματέως, κατά τη σειρά, και εντός των προθεσμιών που προβλέπονται από τους κανόνες της διαδικασίας.

Η προφορική διαδικασία περιλαμβάνει την υπό του Δικαστηρίου ακρόαση των εκπροσώπων, συμβούλων και δικηγόρων και των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, καθώς και την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αν υπάρχουν, των μαρτύρων και πραγματογνωμόνων.

Όταν κρίνει ότι η υπόθεση δεν εγείρει κανένα νέο νομικό ζήτημα, το δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα να αναπτύσσει την γνώμη του (Foster, 2014, σελ. 131)

Οι γενικοί εισαγγελείς γνωμοδοτούν μόνον για υποθέσεις που το Δικαστήριο θεωρεί ότι θέτουν νέα νομικά θέματα. Το Δικαστήριο δεν ακολουθεί απαραίτητα τη γνώμη του γενικού εισαγγελέα.

Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και διαβάζονται σε δημόσιες συνεδριάσεις (Europa.eu).

Κεφάλαιο 7^ο

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο είναι το θεσμικό όργανο, που ασχολείται με τον έλεγχο των οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ιδρύθηκε το 1977 και το 1993 έγινε ένα πλήρες θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Ελεγκτικό Συνέδριο δεσμεύεται να είναι ένας αποτελεσματικός οργανισμός στο προσκήνιο των εξελίξεων στον τομέα του δημόσιου ελέγχου και διοίκησης.

Έργο του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου του είναι να βοηθά στη βελτίωση της δημοσιονομικής διαχείρισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προώθηση της λογοδοσίας και της διαφάνειας και δρα ως ανεξάρτητος θεματοφύλακας των οικονομικών συμφερόντων των πολιτών της Ένωσης. Ο ρόλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ως ανεξάρτητου εξωτερικού ελεγκτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι να ελέγχει ότι οι πόροι της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν καταχωριστεί ορθώς, συγκεντρώνονται και δαπανώνται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες και κανονισμούς και έχουν επιτύχει αξία για τα χρήματα.

Στις δημοκρατικές κοινωνίες, οι πλήρεις, ακριβείς και άμεσα διαθέσιμες πληροφορίες σχετικά με τη δημοσιονομική και πολιτική εφαρμογή είναι απαραίτητες για τον αποτελεσματικό έλεγχο και τη λήψη αποφάσεων. Αυτές οι πληροφορίες βοηθούν στην προώθηση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και χρησιμεύουν ως βάση για τον έλεγχο. Όπως και τα κράτη μέλη, η Ευρωπαϊκή Ένωση χρειάζεται έναν εξωτερικό ελεγκτή που μπορεί να

ενεργεί ως ανεξάρτητος θεματοφύλακας των οικονομικών συμφερόντων των πολιτών της.

Καθώς η Ευρώπη έρχεται αντιμέτωπη διαρκώς με μεγαλύτερες προκλήσεις και η πίεση στα δημόσια οικονομικά της αυξάνεται, ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου έχει ολοένα και μεγαλύτερη σημασία. Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο προμηνύει για τους κινδύνους, προσφέρει ασφάλεια και δίνει καθοδήγηση στους φορείς χάραξης πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το πώς να βελτιωθεί η διαχείριση των δημοσίων οικονομικών και να διασφαλιστεί ότι οι πολίτες της Ευρώπης γνωρίζουν πως ξοδεύονται τα χρήματά τους. Γενικά, το Ελεγκτικό Συνέδριο συμμετέχει στην ενίσχυση της δημοκρατικής νομιμότητας και της βιωσιμότητας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ECA).

Το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο απαρτίζεται από ένα μέλος από κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένα εκ των οποίων επιλέγεται να είναι και ο πρόεδρος του Συνεδρίου (Wikipedia).

Κεφάλαιο 8^ο

Συμβουλευτικά Όργανα

1. Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή ή αλλιώς ΕΟΚΕ είναι συμβουλευτικό όργανο που ιδρύθηκε το 1957. Κύρια αποστολή της είναι να παρέχει συμβουλές στα τρία μεγάλα θεσμικά όργανα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Απαρτίζεται από 353 μέλη, προερχόμενα από τα 28 κράτη μέλη, τα οποία διορίζονται για πενταετή ανανεώσιμη θητεία. Τα μέλη εκπροσωπούν στις χώρες τους ένα διευρυμένο φάσμα εθνικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτιστικών συμφερόντων. Είναι κατανομημένα σε 3 ομάδες, την ομάδα των Εργοδοτών, την ομάδα των Μισθωτών και την ομάδα Διάφορων Δραστηριοτήτων, όπως οργανώσεις βιοτεχνών, γεωργών, περιβαλλοντικές οργανώσεις, μη κυβερνητικές οργανώσεις, ενώσεις καταναλωτών, κλπ (Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή)

Αρμοδιότητες

- Συμμετέχει ενεργά στην κοινοτική διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκδίδοντας «γνωμοδοτήσεις» σχετικά με την προτεινόμενη κοινοτική νομοθεσία. Η ΕΟΚΕ εκδίδει κατά μέσο όρο 150 γνωμοδοτήσεις το χρόνο για διάφορα θέματα που αφορούν την ευρωπαϊκή οικοδόμηση, αφού της το ζητήσει προηγουμένως ένα από τα 3 θεσμικά όργανα. Επίσης, μπορεί από μόνη της να πάρει την πρωτοβουλία και να εκδώσει «γνωμοδοτήσεις». Αυτές ονομάζονται «γνωμοδοτήσεις».

πρωτοβουλίας» και το 15% περίπου των γνωμοδοτήσεων είναι τέτοιες γνωμοδοτήσεις.

- Επιτυγχάνει τη μεγαλύτερη προσοχή και τη μεγαλύτερη συμμετοχή της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών στο ευρωπαϊκό σχέδιο.
- Ενδυναμώνει το ρόλο της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών στις χώρες που βρίσκονται εκτός της Ένωσης.
- Συμβάλλει στην ενδυνάμωση του ρόλου των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών μέσω του «διαρθρωμένου διαλόγου» με τις ομάδες αυτές στα κράτη μέλη της Ένωσης και σε τρίτες χώρες.

Επίσης, προωθεί την καθιέρωση ενός προτύπου συμμετοχικής Δημοκρατίας στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο και επιπρόσθετα συντελεί στην ανάπτυξη των κοινωνικοοικονομικών οργανώσεων της οργανωμένης κοινωνίας των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των χωρών που είναι υποψήφιες για ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση (gseevee.gr).

2. Η Επιτροπή των Περιφερειών (ΕΤΠ)

Η Επιτροπή των Περιφερειών (ΕΤΠ) δημιουργήθηκε το 1994. Οι λόγοι της σύστασης της ήταν για την αντιμετώπιση δύο σημαντικών θεμάτων. Το πρώτο θέμα είναι ότι, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και περιφερειακής διοίκησης θα έπρεπε να λαμβάνουν μέρος στην διαδικασία κατάρτισης των νέων κοινοτικών νόμων, αφού το 75% των νόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν εφαρμογή στο περιφερειακό ή στο τοπικό επίπεδο. Το δεύτερο θέμα είναι ότι παρόλο που η Ευρώπη αναπτυσσόταν, άφηνε τους πολίτες πίσω της. Αποτέλεσμα της σύστασης της Επιτροπής, ήταν η γεφύρωση του

χάσματος αυτού, με το να έλθουν πιο κοντά οι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι με τους πολίτες.

Σήμερα, η Επιτροπή των Περιφερειών αποτελεί μια πολιτική συνέλευση, η οποία προσφέρει στις τοπικές και περιφερειακές αρχές τη δυνατότητα να εκφράζουν τις απόψεις τους στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Με βάση τις Συνθήκες, τόσο το Συμβούλιο, όσο και η Επιτροπή, είναι υποχρεωμένοι να ζητούν την γνωμάτευση της Επιτροπής των Περιφερειών, στις περιπτώσεις που διατυπώνονται νέες προτάσεις, σε τομείς που είναι πιθανόν να έχουν συνέπειες τόσο στο τοπικό όσο και στο περιφερειακό επίπεδο. Τέτοιοι τομείς που ενδεχομένως να επηρεάζουν το τοπικό και το περιφερειακό επίπεδο και οι οποίοι καλύπτουν το μεγαλύτερο φάσμα των δραστηριοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι: Η υγεία, ο πολιτισμός, η κοινωνική και οικονομική συνοχή, η εκπαίδευση και τα διευρωπαϊκά δίκτυα υποδομών, τομείς που ορίστηκαν με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Επιπρόσθετα, με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ ορίστηκαν ακόμα πέντε τομείς: Το περιβάλλον, η κοινωνική πολιτική, οι μεταφορές, η πολιτική απασχόλησης και η επαγγελματική κατάρτιση.

Πέραν των πιο πάνω τομέων, τόσο το Συμβούλιο και η Επιτροπή, όσο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έχουν το δικαίωμα να αιτούνται γνωμοδότηση από την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με προτάσεις που ενδεχομένως να έχουν σημαντικές συνέπειες στο τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Επιπλέον, η Επιτροπή των Περιφερειών, με δική της πρωτοβουλία, έχει τη δυνατότητα να καταρτίζει γνωμοδοτήσεις, επεκτείνοντας έτσι το πρόγραμμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης με διάφορα θέματα.

Το έργο της Επιτροπής των Περιφερειών διέπεται από τρεις σημαντικές αρχές:

- **Επικουρικότητα.** Οι αποφάσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα λαμβάνονται όσο το δυνατό πιο κοντά στο πολίτη. Κατά συνέπεια, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα πρέπει να επιλαμβάνεται κινήσεις οι οποίες μπορούν να πραγματοποιηθούν πιο σωστά σε εθνικό, τοπικό ή περιφερειακό επίπεδο.
- **Εγγύτητα.** Κάθε επίπεδο διακυβέρνησης οφείλει να μεριμνά να βρίσκεται κοντά στο πολίτη, με το να οργανώνει το έργο του με διαφάνεια, έτσι ώστε οι πολίτες να γνωρίζουν ποιος είναι αρμόδιος για το κάθε θέμα και με ποιο τρόπο θα εισακουστούν οι απόψεις τους.
- **Εταιρική σχέση.** Για να υπάρξει μια σωστή ευρωπαϊκή διακυβέρνηση χρειάζεται η σύμπραξη του ευρωπαϊκού, τού εθνικού, του περιφερειακού και του τοπικού επιπέδου διακυβέρνησης. Η συνεργασία αυτή είναι απαραίτητη και η παρουσία των πιο πάνω βαθμίδων επιβεβλημένη σε όλη τη διαδικασία λήψης αποφάσεων (enpe.gr).

Η Επιτροπή των Περιφερειών απαρτίζεται από 353 τακτικά μέλη και ισάριθμα αναπληρωματικά μέλη και από τα 28 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο Συμβούλιο διορίζει τόσο τα τακτικά όσο και τα αναπληρωματικά μέλη για το χρονικό διάστημα των 5 ετών, με βάση προτάσεων των κρατών μελών. Αν και κάθε χώρα επιλέγει τα μέλη που την εκπροσωπούν με τη δική της τακτική, οι αντιπροσωπεΐες έχουν την υποχρέωση να αντικατοπτρίζουν την πολιτική, γεωγραφική και περιφερειακή ή τοπική ισορροπία δυνάμεων του κράτους

μέλους. Τα μέλη είναι εκλεγμένοι αντιπρόσωποι ή βασικοί παράγοντες των τοπικών ή περιφερειακών αρχών της περιφέρειάς τους.

Η Επιτροπή των Περιφερειών συνέρχεται 5 φορές το χρόνο για να κανονίσει το γενικό πλαίσιο της πολιτικής που θα ακολουθήσει και να εγκρίνει γνωμοδοτήσεις. Επιτελεί το έργο της με 6 επιτροπές που εξετάζουν διαφορετικούς τομείς πολιτικής και προετοιμάζουν τις γνωμοδοτήσεις που θα συζητηθούν στις συνεδριάσεις της ολομέλειας.

Οι 6 επιτροπές είναι:

- Περιβάλλοντος, κλιματικής αλλαγής και ενέργειας
- Εδαφικής συνοχής
- Ιθαγένειας, διακυβέρνησης, θεσμικών και εξωτερικών υποθέσεων
- Φυσικών πόρων
- Οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής
- Εκπαίδευσης, νεολαίας και έρευνας

Τέσσερις πολιτικές ομάδες, που εκφράζουν τα κυριότερα ευρωπαϊκά πολιτικά ρεύματα, εκπροσωπούνται στην Επιτροπή των Περιφερειών :

- Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα
- Κόμμα των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών
- Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη
- Ένωση για την Ευρώπη των Εθνών- Ευρωπαϊκή Συμμαχία (europa.eu).

Κεφάλαιο 9^ο

Δευτερεύοντα Όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα καθώς και οι εθνικές κεντρικές τράπεζες συνθέτουν από κοινού το Ευρωσύστημα. Το Ευρωσύστημα είναι το σύστημα κεντρικών τραπεζών της ζώνης του ευρώ, που αποτελείται από τις 18 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν υιοθετήσει το ευρώ ως νόμισμα από το 1999 και μετέπειτα.

Στόχοι

Οι στόχοι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας είναι η διατήρηση της σταθερότητας των τιμών στη ζώνη του ευρώ και η διατήρηση της αγοραστικής δύναμης του ευρώ. Η σταθερότητα των τιμών δεν αποτελεί μόνο πρωταρχικό ρόλο της νομισματικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αλλά και στόχο του συνόλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση καθίσταται σαφές ότι η σταθερότητα των τιμών είναι η σημαντικότερη συμβολή της νομισματικής πολιτικής στην επίτευξη ευνοϊκού οικονομικού περιβάλλοντος και υψηλού επιπέδου απασχόλησης.

Βασικά Καθήκοντα

Τα βασικά καθήκοντα του Ευρωσυστήματος είναι:

- Η σχεδίαση και η εκτέλεση της νομισματικής πολιτικής για τη ζώνη του ευρώ.

- Η διενέργεια πράξεων συναλλάγματος.
- Η προώθηση της ομαλής λειτουργίας των συστημάτων πληρωμών.
- Η κατοχή και η διαχείριση των χαρτοφυλακίων των χωρών της ζώνης του ευρώ.
- Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων τα οποία είναι εγκατεστημένα σε συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Περαιτέρω καθήκοντα

- Εγκρίνει την έκδοση τραπεζογραμματίων εντός της ζώνης του ευρώ.
- Σε συνεργασία με τις Εθνικές Κεντρικές Τράπεζες συλλέγει στατιστικές πληροφορίες, σημαντικές για την εκπλήρωση των καθηκόντων του ΕΣΚΤ.
- Συντελεί στην ομαλή άσκηση πολιτικών που προωθούν οι αρμόδιες αρχές σχετικά με την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και τη ευστάθεια του χρηματοπιστωτικού συστήματος.
- Συνεργάζεται με αντίστοιχα όργανα, οργανισμούς και φορείς τόσο σε διεθνές όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αναφορικά με τα καθήκοντα που είναι επιφορτισμένο το ευρωσύστημα.

Διοικητικό Συμβούλιο-Αρμοδιότητες-Συνεδριάσεις

Το Διοικητικό Συμβούλιο είναι το κεντρικό όργανο λήψης αποφάσεων της ΕΚΤ. Απαρτίζεται από τους διοικητές των εθνικών κεντρικών τραπεζών των 18 χωρών της ζώνης του ευρώ και τα έξι μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής.

Οι αρμοδιότητες του Διοικητικού Συμβουλίου είναι να:

- Καθορίζει τις κατευθυντήριες γραμμές και παίρνει τις αναγκαίες αποφάσεις για την εκπλήρωση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ και στο Ευρωσύστημα.
- Σχεδιάζει νομισματική πολιτική για τη ζώνη του ευρώ. Το έργο αυτό συμπεριλαμβάνει τη λήψη αποφάσεων αναφορικά με τους στόχους της νομισματικής πολιτικής, τα βασικά επιτόκια, την προσφορά διαθέσιμων στο Ευρωσύστημα, καθώς και τη θέσπιση κατευθυντήριων γραμμών για την εκτέλεση των εν λόγω αποφάσεων.
- Σε σχέση με τις νέες αρμοδιότητες της ΕΚΤ στον τομέα της τραπεζικής εποπτείας, εκδίδει αποφάσεις σχετικά με το γενικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λαμβάνονται οι εποπτικές αποφάσεις και επικυρώνει ολοκληρωμένα σχέδια αποφάσεων που συστήνει το Εποπτικό Συμβούλιο βάσει της διαδικασίας μη διατύπωσης αντίρρησης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο συνέρχεται στην έδρα της ΕΚΤ στην Φρανκφούρτη της Γερμανίας κατά κανόνα 2 φορές το μήνα (Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα).

2. Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων

Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων προσφέρει χρηματοδότηση και τεχνογνωσία για την πραγματοποίηση ορθών και βιώσιμων επενδύσεων στην Ευρώπη και σε άλλες περιοχές του κόσμου. Η Τράπεζα ανήκει στα 28 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι επενδύσεις της βοηθούν στην προαγωγή των στόχων της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι ο μεγαλύτερος πολυμερής δανειστής και δανειολήπτης στον κόσμο. Η Τράπεζα

εδρεύει στο Λουξεμβούργο και διαθέτει δίκτυο περίπου 30 περιφερειακών γραφείων. Απασχολεί 2300 υπαλλήλους (Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων).

Η δραστηριότητα της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων χωρίζεται σε τέσσερις διακριτές γεωγραφικές συνιστώσες:

- Δανειοδότηση, συμμετοχή σε μετοχικό κεφάλαιο και χορήγηση τεχνικής βοήθειας στο πλαίσιο του Μηχανισμού Ευρωμεσογειακών Επενδύσεων και Εταιρικής Σχέσης.
- Χρηματοδότηση έργων που στοχεύουν στη συμμόρφωση των χωρών της ΝΑ Ευρώπης με τις απαιτήσεις των νομοθετικών κειμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην ενίσχυση της οικονομικής ανάπτυξης πριν από την έναρξη ενταξιακών διαπραγματεύσεων.
- Δανειοδότηση έργων του ιδιωτικού κυρίως τομέα στην Ασία και τη Λατινική Αμερική.
- Βοήθεια με μορφή δανείων, εγγυήσεων και κονδυλίων για ιδιωτικές επιχειρήσεις στις χώρες Αφρικής, Καραϊβικής και Ειρηνικού (aidfunding).

3. Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων ιδρύθηκε το 1994 και δεν θεωρείται πιστωτικό ίδρυμα. Δεν προσφέρει επιδοτήσεις ή δάνεια σε επιχειρήσεις, αλλά ούτε και επενδύει άμεσα σε αυτές. Δημιουργήθηκε για να παρέχει βοήθεια (μέσω κεφαλαίων) σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις και κυρίως σε νέες επιχειρήσεις και σε επιχειρήσεις προσανατολισμένες στην τεχνολογία.

Επιπρόσθετα παρέχει εγγυήσεις σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για την κάλυψη των δανείων που χορηγούν σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων δραστηριοποιείται στα κράτη μέλη της Ένωσης, στην Τουρκία, στην Ισλανδία, τη Νορβηγία και το Λιχτενστάιν. Κυριότερος μέτοχος του Ταμείου είναι η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Το Ταμείο χρησιμοποιεί είτε ίδιους πόρους για τις εργασίες του, είτε πόρους που του εμπιστεύεται η Ευρωπαϊκή Ένωση ή η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (Eurora.eu).

4. Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής

Το Σεπτέμβριο του 1995, θεμελιώθηκε ο θεσμός του Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή. Η δημιουργία του θεσμού αυτού είχε ως στόχο, όχι μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση να έρθει πιο κοντά στους πολίτες της αλλά και να δώσει ένα «ανθρώπινο πρόσωπο» στη διακυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Διαμεσολαβητής συμβάλλει ουσιαστικά στην προσπάθεια για δημιουργία εμπιστοσύνης μεταξύ των θεσμικών και πολιτικών οργάνων. Είναι το «όργανο» που βοηθά στην προώθηση ενός σωστού διαλόγου μεταξύ των δυο πλευρών.

Το Ευρωπαϊκό πλέγμα των Διαμεσολαβητών απαρτίζεται από 90 γραφεία σε 30 συνολικά χώρες. Καλύπτει δηλαδή τους Διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και τους διαμεσολαβητές και τα συναφή όργανα σε εθνικό επίπεδο στις υποψήφιες προς ένταξη χώρες, ως επίσης και στη Νορβηγία και Ισλανδία.

Ο ρόλος του Διαμεσολαβητή είναι να δέχεται και να διερευνά καταγγελίες που γίνονται από φυσικά ή νομικά πρόσωπα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που αυτές αφορούν κακή διοίκηση κατά την άσκηση των εργασιών, τόσο των Κοινοτικών θεσμικών οργάνων όσο και των οργανισμών, εκτός του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου. Κακή διοίκηση θεωρούνται - όπως όρισε ο Διαμεσολαβητής και μετά από έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – ζητήματα προσβολής της αρχής της χρηστής διοίκησης, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου (ekem.gr).

Ορισμένα παραδείγματα κακής διοίκησης είναι:

- άδικη μεταχείριση
- διακρίσεις
- κατάχρηση εξουσίας
- παράλειψη ή άρνηση ενημέρωσης
- αναιτιολόγητη καθυστέρηση
- παράτυπες διαδικασίες (Wikipedia).

Για την σωστή διερεύνηση των εν λόγω καταγγελιών, ο Διαμεσολαβητής διατηρεί άριστες σχέσεις συνεργασίας με τα λοιπά θεσμικά όργανα και επιπρόσθετα συστήνει στους υπαλλήλους των θεσμικών οργάνων τακτικές για καλύτευση του χειρισμού των καταγγελιών και των διαδικασιών (ekem.gr).

Ο Διαμεσολαβητής εκλέγεται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για πενταετή περίοδο που μπορεί να ανανεωθεί. Η θητεία του αντιστοιχεί στη διάρκεια της κοινοβουλευτικής περιόδου (Wikipedia).

5. Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων

Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων είναι ανεξάρτητη εποπτική αρχή που ασχολείται με την προστασία των προσωπικών δεδομένων και της ιδιωτικής ζωής, ως επίσης και με την προώθηση σωστών πρακτικών στα θεσμικά όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό γίνεται κατορθωτό με:

- Παρακολούθηση των θεσμικών οργάνων ή των οργανισμών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις περιπτώσεις που αυτά προβαίνουν σε επεξεργασία προσωπικών δεδομένων ενός προσώπου (EDPSWEB). Τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ένωσης δεν επιτρέπεται να επεξεργάζονται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που αποκαλύπτουν τις θρησκευτικές ή πολιτικές πεποιθήσεις, τη φυλετική ή εθνική καταγωγή, τη συμμετοχή σε συνδικαλιστικές οργανώσεις και τις πολιτικές πεποιθήσεις. Επιπλέον, δεν επιτρέπεται να επεξεργάζονται δεδομένα όσον αφορά την υγεία ή τη σεξουαλική ζωή, εκτός εάν τα δεδομένα απαιτούνται για σκοπούς υγειονομικής περίθαλψης. Ακόμη και στην περίπτωση αυτή, τα δεδομένα πρέπει να επεξεργάζεται επαγγελματίας του τομέα της υγείας ή κάποιο άλλο πρόσωπο που δεσμεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο (Europa.eu).
- Παροχή συμβουλών αναφορικά με τις πολιτικές και τη νομοθεσία που επηρεάζουν την ιδιωτική ζωή και
- Συνεργασία με παρόμοιες αρχές για να εξασφαλισθεί η συνεκτική προστασία των δεδομένων (EDPSWEB).

Ο Επόπτης και ο Αναπληρωτής του διορίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, μετά από κοινού συμφωνία, για θητεία πέντε ετών, η οποία είναι ανανεώσιμη. Ο διορισμός αυτός γίνεται αφού εξεταστεί κατάλογος που συντάσσει η Επιτροπή κατόπιν δημόσιας πρόσκλησης για υποβολή υποψηφιοτήτων. Η αποστολή τους είναι να διασφαλιστεί ότι το θεμελιώδες δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων γίνεται σεβαστό από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σωτηρόπουλος, χ.χ. σελ.1180).

Οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων χωρίζονται όπως προαναφέρθηκε σε 3 κατηγορίες:

- **Εποπτεία:** Το έργο της εποπτείας είναι να διασφαλιστεί ότι τα θεσμικά όργανα και οι οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης επεξεργάζονται τα προσωπικά δεδομένα των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλων σε νόμιμο πλαίσιο. Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων εποπτεύει τον κανονισμό (ΕΚ) 45/2001, σχετικά με την προστασία των δεδομένων, η οποία βασίζεται σε δύο βασικές αρχές:
 1. Ο αρμόδιος ελεγκτής των δεδομένων θα πρέπει να τηρεί ορισμένες υποχρεώσεις. Για παράδειγμα, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία μόνο για ένα συγκεκριμένο και νόμιμο λόγο που θα πρέπει να δηλώνεται
 2. Το πρόσωπο του οποίου τα δεδομένα υποβάλλονται σε επεξεργασία έχει μια σειρά από εκτελεστά δικαιώματα. Αυτό περιλαμβάνει, για παράδειγμα, το δικαίωμα να ενημερώνεται σχετικά με την επεξεργασία και το δικαίωμα να διορθώσει τα δεδομένα.

Κάθε θεσμικό όργανο ή οργανισμός πρέπει να έχει εσωτερικό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων. Ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων τηρεί μητρώο των επεξεργασιών και ενημερώνει τον Ευρωπαϊό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων για συγκεκριμένους κινδύνους. Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων, εκ των προτέρων, διενεργεί ελέγχους κατά πόσον ή όχι τα εν λόγω συστήματα συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας των δεδομένων. Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων ασχολείται επίσης με καταγγελίες και διεξάγει έρευνες.

- **Διαβούλευση:** Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων συμβουλεύει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με τις προτάσεις για νέα νομοθεσία και ένα διευρυμένο φάσμα άλλων θεμάτων που αφορούν τις επιπτώσεις στην προστασία των δεδομένων. Ουσιαστικά, με τη διαβούλευση αναλύεται ο τρόπος με τον οποίο οι πολιτικές επηρεάζουν τα δικαιώματα της ιδιωτικής ζωής των πολιτών. Αυτή η αξιολόγηση θα βοηθήσει να καταστούν δυνατές κατάλληλες πολιτικές συζητήσεις, σχετικά με το πώς η νέα νομοθεσία μπορεί να είναι αποτελεσματική με σεβασμό και επαρκείς εγγυήσεις για τις ελευθερίες των πολιτών. Η συμβουλή καθιστά δυνατή για τους νομοθέτες στην Ευρώπη να υιοθετήσουν μια καλύτερη νομοθεσία που να είναι σύμφωνη με τις ευρωπαϊκές αξίες.
- **Συνεργασία:** Ο Ευρωπαϊός Επόπτης Προστασίας Δεδομένων συνεργάζεται με άλλες αρχές προστασίας δεδομένων προκειμένου να προωθηθεί η συνεπής προστασία των δεδομένων σε ολόκληρη την Ευρώπη. Η Νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων

δημιουργήθηκε πάνω σε κοινές αρχές. Επιπλέον, για την αύξηση του αριθμού των ευρωπαϊκών βάσεων δεδομένων, η εποπτεία κατανέμεται μεταξύ των διαφόρων αρχών προστασίας δεδομένων - όπως η βάση δεδομένων Eurodac ((EDPSWEB).

Κεφάλαιο 10^ο

Διάφοροι Οργανισμοί και Υπηρεσίες Ευρωπαϊκής Ένωσης

1. Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Επιλογής Προσωπικού δημιουργήθηκε το 2003. Είναι η υπηρεσία που ασχολείται με τις προσλήψεις του προσωπικού όλων των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου των Υπουργών, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, του Ευρωπαϊκού Διαμεσολαβητή, του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, της Επιτροπής των Περιφερειών και του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου. Ωστόσο, δεν είναι αρμόδια για τις προσλήψεις σε οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης που βρίσκονται στα κράτη μέλη, ούτε προσλαμβάνει για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Η εν λόγω Υπηρεσία έχει καθοριστικό ρόλο στον εκσυγχρονισμό των διαδικασιών πρόσληψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο με την επανασύσταση της διαδικασίας, αλλά και με τη διασφάλιση ότι, όσοι αναζητούν μια ευρωπαϊκή καριέρα ή δουλειά στα θέματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορούν να λάβουν μέρος σε μια αμερόληπτη, ορθολογισμένη και κεντρική διαδικασία επιλογής για να εργάζονται για τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έχει ως βασικό κανόνα να χειρίζεται όλες τις προσλήψεις για μόνιμες θέσεις και περιστασιακά διαχειρίζεται τις εξετάσεις για την πρόσληψη. Δεν ασχολείται με την επιλογή έκτακτων ή συμβασιούχων υπαλλήλων (eutraining.eu).

2. Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA) λειτουργεί από το 1995 και έχει έδρα το Λονδίνο. Είναι αποκεντρωμένος οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχει την κύρια ευθύνη για την προφύλαξη και την ενίσχυση της δημόσιας υγείας και της υγείας των ζώων προβαίνοντας στην αξιολόγηση των φαρμάκων για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση (Europa.eu).

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων διαδραματίζει σημαντικό ρόλο προς τα ευρωπαϊκά έννομα συστήματα διαχείρισης για τα φαρμακευτικά προϊόντα. Είναι ο οργανισμός που είναι υπεύθυνος για την παροχή επιστημονικών γνωμοδοτήσεων προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σχετικά με την πανευρωπαϊκή ή κεντρική άδεια των φαρμακευτικών προϊόντων και διευθύνει το ευρωπαϊκό ρυθμιστικό δίκτυο στον φαρμακευτικό τομέα. Έχει διασυνδέσεις και συντονίζει τους αντίστοιχους οργανισμούς σε εθνικό επίπεδο και ενεργεί για να εγγραφεί μια εναρμονισμένη ρυθμιστική προσέγγιση προς τα φαρμακευτικά προϊόντα που κυκλοφορούν σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις για την αξιολόγηση των φαρμάκων και η ομάδα προσώπων που απαρτίζει τον οργανισμό, πραγματοποιούνται με τη χρήση του δικτύου εμπειρογνομόνων που διορίζονται από τις εθνικές διοικήσεις.

Η κεντρική διαδικασία (επιστημονική αξιολόγηση αιτήσεων για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας στην ευρωπαϊκή αγορά των φαρμακευτικών προϊόντων) για την έγκριση των φαρμακευτικών προϊόντων, που χορηγούνται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων, μπορεί να θεωρηθεί ως το αποτέλεσμα μιας μακράς διαδικασίας που οδήγησε στη δημιουργία μιας δικτυωμένης ευρωπαϊκής διοίκησης στον φαρμακευτικό τομέα (Chiti & Mattarella, 2011, σελ. 252).

3. Europol (Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία)

Η Europol είναι η υπηρεσία πληροφοριών σε ζητήματα εγκληματικής φύσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Europol απαρτίζεται από 410 υπάλληλους και 90 διοικητές και έχει την έδρα της στη Χάγη. Η Europol συνεργάζεται με πολλές άλλες αστυνομικές υπηρεσίες, κατά τμήματα χωρών μελών, το καθένα με έναν υπάλληλο ή μια ομάδα, και με κύριο καθήκον να διευκολύνει τις δραστηριότητες της. Δραστηριοποιείται σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Wikipedia).

Σύμφωνα με το άρθρο 88 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η αποστολή της Europol είναι η στήριξη και η ενδυνάμωση της δράσης των αστυνομικών αρχών και των άλλων αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών, καθώς και της αμοιβαίας συνεργασίας τους στην πρόληψη και καταπολέμηση των σοβαρών εγκλημάτων που έχουν επιπτώσεις σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, της τρομοκρατίας και των μορφών

εγκληματικότητας που προσβάλλουν ένα κοινό συμφέρον το οποίο αποτελεί αντικείμενο πολιτικής της Ένωσης.

Η δομή, η λειτουργία, το πεδίο δράσης και τα καθήκοντα της Ευροπολ ορίζονται από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, τα οποία αποφασίζουν σύμφωνα με τη συνηθισμένη νομοθετική διαδικασία μέσω των κανονισμών της Ένωσης. Τα καθήκοντα της Ευροπολ αφορούν:

- τη συγκέντρωση, αποθήκευση, επεξεργασία, διερεύνηση και ανταλλαγή πληροφοριών που διαβιβάζονται κυρίως από τις αρχές των κρατών μελών ή τρίτων χωρών, ή οργανισμών,
- τον συντονισμό, τη οργάνωση και τη εκτέλεση ερευνών και επιχειρησιακών δράσεων, από κοινού με τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ή στο πλαίσιο κοινών ομάδων ερευνών, ενδεχομένως σε σύνδεση με την Eurojust.

Επίσης το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με τη συμμετοχή των εθνικών κοινοβουλίων καθορίζουν τους όρους ελέγχου των δραστηριοτήτων της Ευροπολ. Κάθε επιχειρησιακή δράση της Ευροπολ πρέπει να διεξάγεται σε συνεργασία και σε συμφωνία με τις αρχές του κράτους μέλους ή των κρατών μελών στο έδαφος του οποίου ή των οποίων διεξάγονται. Η εφαρμογή μέτρων καταναγκαστικού χαρακτήρα εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των εθνικών αρχών (Eur-lex).

Η Ευροπολ υποστηρίζει τις δραστηριότητες επιβολής του νόμου των κρατών μελών, κυρίως:

- κατά της τρομοκρατίας

- κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών
- κατά της εμπορίας πρόσωπων
- κατά της παιδικής κακοποίησης
- κατά του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος
- κατά δικτύων παράνομης μετανάστευσης
- κατά της παράνομης διακίνησης οχημάτων
- κατά της παραχάραξης χρήματος και άλλων μέσων πληρωμής
- κατά εγκλημάτων εναντίων προσώπων
- κατά του οικονομικού εγκλήματος
- κατά της εγκληματικότητας στον κυβερνοχώρο (mnr.gov.mk, σελ. 1).

4. Ευρωπαϊκός οργανισμός για τη διαχείριση της Επιχειρησιακής συνεργασίας στο εξωτερικό – FRONTEX

Η FRONTEX άρχισε τη λειτουργία της την 1^η Μαΐου το 2005. Η έδρα της είναι στη Πολωνία και συγκεκριμένα στη Βαρσοβία. Είναι το σημαντικό εργαλείο για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η στρατηγική της έχει ως στόχο σε μια «ολοκληρωμένη και παγκόσμια» απάντηση στις προκλήσεις που δημιουργούνται από τη κατάσταση της μετανάστευσης στα κοινά εξωτερικά σύνορα. Προωθεί την αλληλοβοήθεια και την αμοιβαία εμπιστοσύνη ανάμεσα στα κράτη μέλη, όπως και τον καταμερισμό του οικονομικού φορτίου της διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων (Δούμτση,2007).

Οι αρμοδιότητες της FRONTEX είναι:

- Στη κορυφή της λίστας των καθηκόντων της FRONTEX και ως η πιο σημαντική αρμοδιότητα είναι ο συντονισμός της επιχειρησιακής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στο τομέα διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων. Όλες οι δραστηριότητες της FRONTEX πραγματοποιούνται με στόχο την ενίσχυση της ασφάλειας των συνόρων με τη διασφάλιση του συντονισμού των δράσεων των κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή των κοινοτικών μέτρων που αφορούν τη διαχείριση των εξωτερικών συνόρων. Σε καθημερινή βάση, ο συντονισμός λαμβάνει διάφορες μορφές, όπως συντονισμός των κοινών επιχειρήσεων, έναρξης των πιλοτικών προγραμμάτων και ανάπτυξης μέσων κατάρτισης κ.λπ.
- Ο Οργανισμός παρέχει βοήθεια στα κράτη μέλη σχετικά με την εκπαίδευση των εθνικών συνοριακών φυλάκων, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας κοινών προδιαγραφών εκπαίδευσης.
- Παρακολουθεί την εξέλιξη των ερευνών σχετικά με τον έλεγχο των εξωτερικών συνόρων (συστήματα ασφαλείας, τεχνολογίες εντοπισμού) με σκοπό να τις μεταφέρει στα κράτη μέλη.
- Βοηθά τα κράτη μέλη στις περιπτώσεις που απαιτείται αυξημένη τεχνική επιχειρησιακή συνδρομή στα εξωτερικά σύνορα και παρέχει στα κράτη μέλη την αναγκαία στήριξη για την οργάνωση κοινών επιχειρήσεων επαναπατρισμού.
- Η βάση όλων των δραστηριοτήτων της FRONTEX είναι η ανάλυση κινδύνου. Η ανάλυση κινδύνου που διενεργείται από τον οργανισμό αναγνωρίζει την ανάγκη για την εκτέλεση των κοινών επιχειρήσεων ή πιλοτικών σχεδίων, καθώς και την ανάγκη για ανάπτυξη και εφαρμογή

εργαλείων κατάρτισης για τους συνοριοφύλακες ή να εκτελέσει τις δραστηριότητες στον τομέα της έρευνας και της ανάπτυξης. Σε γενικές γραμμές υπάρχουν δύο τύποι ανάλυσης κινδύνου: περιοδικές και προσαρμοσμένη. Η περιοδική ανάλυση κινδύνου, που διενεργείται ετησίως, καλύπτει το σύνολο μιας περιοχής. Για παράδειγμα, όλο το μήκος των εξωτερικών συνόρων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε μια δεδομένη χρονική περίοδο. Η προσαρμοσμένη ανάλυση κινδύνου επικεντρώνεται σε ένα συγκεκριμένο φαινόμενο στα εξωτερικά σύνορα, π.χ. συγκεκριμένη ροή της παράνομης μετανάστευσης με στόχο ένα ή περισσότερα κράτη μέλη (Gebrewold, 2007, σελ.130-131).

5. Ευρωπαϊκός Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων –EU/FRA

Ο FRA είναι συμβουλευτικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ιδρύθηκε το 2007. Έδρα του η Βιέννη, στην Αυστρία. Δημιουργήθηκε για να προσφέρει στα κράτη μέλη βοήθεια και εμπειρογνωμοσύνη σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα. Ο FRA συλλέγει δεδομένα σχετικά με την κατάσταση των θεμελιωδών δικαιωμάτων στα 28 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υποψήφιος χώρες και χώρες που έχουν συνάψει συμφωνία σταθεροποίησης και σύνδεσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση μπορούν επίσης να κληθούν να συμμετάσχουν μετά από ειδική διαδικασία (De la Vega, 2013, σελ. 50) .

Τα καθήκοντα του FRA χωρίζονται σε 2 κατηγορίες:

α) Συλλογή δεδομένων και πληροφοριών και ανάλυση αυτών

- Συγκέντρωση, ανάλυση και διάδοση αντικειμενικών, αξιόπιστων και συγκρίσιμων πληροφοριών σχετικά με την εξέλιξη των θεμελιωδών δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Ανάπτυξη μεθόδων και προτύπων για τη βελτίωση της ποιότητας και της συγκρισιμότητας των δεδομένων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Ενθαρρύνει και διενεργεί επιστημονικές έρευνες και μελέτες. Συνεργάζεται με την κοινωνία των πολιτών.
- Αύξηση της ευαισθητοποίησης του κοινού όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα.
- Προωθεί το διάλογο με την κοινωνία των πολιτών.

β) Παρέχει συμβουλές στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη:

- Διατυπώνει και δημοσιεύει συμπεράσματα και γνώμες προς τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα κράτη μέλη όταν εφαρμόζουν το κοινοτικό δίκαιο.
- Δημοσίευση ετήσιας έκθεσης σχετικά με τα θεμελιώδη δικαιώματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και θεματικές εκθέσεις που βασίζονται σε έρευνες και μελέτες του, προβάλλοντας επίσης παραδείγματα ορθής πρακτικής όσον αφορά τα θεμελιώδη δικαιώματα. Οι θεματικοί τομείς θα πρέπει να περιλαμβάνουν την καταπολέμηση του ρατσισμού, της ξеноφοβίας και της σχετιζόμενης μισαλλοδοξίας ως επίσης τα δικαιώματα του παιδιού, τη μετανάστευση και τη πρόσβαση στη δικαιοσύνη (Holocaustremembrance.com).

6. Eurojust (Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας)

Η Eurojust συστάθηκε το 2002 έχοντας στόχο την προώθηση και καλύτευση του συντονισμού των ερευνών και των διώξεων μεταξύ των αρμοδίων δικαστικών αρχών των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όταν έρχονται αντιμέτωποι με περιστατικά σοβαρών μορφών διασυνοριακού και οργανωμένου εγκλήματος.

Η Eurojust απαρτίζεται από 28 μέλη, δηλαδή ένα μέλος από κάθε κράτος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έδρα τους είναι η Χάγη. Οι όροι και τα καθήκοντα των μελών ορίζονται από το κράτος που τους διορίζει. Τα μέλη αυτά είναι έμπειροι δικαστές, εισαγγελείς ή αξιωματικοί της Αστυνομίας με αντίστοιχες αρμοδιότητες από κάθε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Greekjustice.gr).

Η Eurojust καλύπτει τις ίδιες μορφές εγκλήματος και αδικημάτων για τα οποία η Ευροποι έχει αρμοδιότητα, όπως η εμπορία ανθρώπων, το έγκλημα πληροφορικής, εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας ή της δημόσιας περιουσίας συμπεριλαμβανομένης της απάτης και της διαφθοράς, η τρομοκρατία, η παραχάραξη, ποινικά αδικήματα εναντίον των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η διακίνηση ναρκωτικών, το περιβαλλοντικό έγκλημα, τη συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση και το ξέπλυμα χρήματος. Για άλλα είδη αδικημάτων και μετά από αίτημα ενός κράτους μέλους, η Eurojust δύναται να βοηθήσει στις έρευνες και διώξεις.

Η Eurojust έχει την εξουσία να ζητήσει από τις αρμόδιες αρχές κρατών μελών:

- Να αναλάβουν μια έρευνα ή δίωξη για συγκεκριμένες πράξεις.

- Να διευθύνει τις ενέργειες των αρμόδιων αρχών.
- Να αποφασίζει ότι ένα κράτος μέλος πιθανόν να δύναται να φέρει εις πέρας καλύτερα τη διεξαγωγή έρευνας ή την άσκηση δίωξης για συγκεκριμένες πράξεις από ένα άλλο κράτος μέλος.
- Να παρέχει οποιαδήποτε πληροφορία στη Eurojust που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων της.
- Να συστήνει μια κοινή ομάδα έρευνας.

Επιπρόσθετα, η Eurojust:

- Διασφαλίζει ότι οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τις διώξεις και έρευνες για τις οποίες έχουν ενημερωθεί.
- Προσφέρει αρωγή για τη καλύτερευση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών, κυρίως με βάση τις αναλύσεις της Europol.
- Μπορεί να προσφέρει υλικοτεχνική υποστήριξη, π.χ. βοήθεια στη μετάφραση, τη διερμηνεία και τη διοργάνωση συντονιστικών συνεδριάσεων.
- Δύναται, σύμφωνα με τους στόχους της, να κάνει τα αδύνατα δυνατά για να καλυτερεύσει τη συνεργασία και το συντονισμό μεταξύ των αρμόδιων αρχών, και να προωθεί αιτήματα δικαστικής συνδρομής, εφόσον: (i) γίνονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, (ii) αφορούν έρευνα ή δίωξη διενεργούμενη από την αρχή σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, και (iii) χρειάζονται την παρέμβασή της, με σκοπό την συντονισμένη δράση.
- Βοηθά τις αρμόδιες αρχές προσφέροντας το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα στις έρευνες και διώξεις.

- Μπορεί να βοηθήσει την Europol, κυρίως με τις απόψεις που στηρίζονται σε αναλύσεις που πραγματοποιούνται από την δεύτερη.

Για την καλύτερη επιτέλεση των καθηκόντων της, η Eurojust έχει προνομιακές σχέσεις με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, την Europol, την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF), και τους Δικαστές-Συνδέσμους. Επιπροσθέτως, είναι σε θέση, μέσω του Συμβουλίου, να κάνει συμφωνίες συνεργασίας με τρίτες χώρες και διεθνείς οργανισμούς ή φορείς για την ανταλλαγή πληροφοριών ή την απόσπαση υπαλλήλων.

Η Eurojust έχει δημιουργήσει σημεία επαφής σε 23 μη κράτη μέλη όπως: ΗΠΑ, Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας, Ρωσική Ομοσπονδία, Νορβηγία, Αίγυπτος, Μαυροβούνιο, Μογγολία, Αλβανία, Ισραήλ, Λιχτενστάιν, Καναδάς, Κορέα, Βοσνία Ερζεγοβίνη, Μολδαβία, Ταϊλάνδη, Ιαπωνία, Ισλανδία, Τουρκία, Αργεντινή, Ελβετία, Σιγκαπούρη, Κορέα, Ουκρανία και Σερβία (Eurojust).

7. Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την άμυνα

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την άμυνα ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 2004 κατόπιν σύμφωνης απόφασης των Ευρωπαίων αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων. Ιδρύθηκε με βάση το άρθρο 14, της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η επιδίωξη του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας είναι η υποστήριξη των κρατών μελών και του Συμβουλίου της Ευρώπης, προκειμένου να αναβαθμίσουν τις ευρωπαϊκές αμυντικές δυνατότητες στον τομέα της διαχείρισης κρίσεων και για την διατήρηση και την ανάπτυξη της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας.

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την άμυνα έχει τα εξής καθήκοντα:

- να βελτιώσει τις αμυντικές ικανότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της διαχείρισης κρίσεων.
- την προώθηση της ευρωπαϊκής συνεργασίας στον τομέα των εξοπλισμών.
- να ενδυναμώσει την ευρωπαϊκή αμυντική βιομηχανική και τεχνολογική βάση και να δημιουργήσει μια ανταγωνιστική ευρωπαϊκή αγορά αμυντικού εξοπλισμού, σε συνεννόηση με την Επιτροπή.
- την προώθηση της έρευνας, σε συνεργασία με τις ερευνητικές δραστηριότητες της Ένωσης, με σκοπό την ενίσχυση του βιομηχανικού και τεχνολογικού δυναμικού της Ευρώπης στον τομέα της άμυνας.

Το κύριο όργανο λήψης αποφάσεων του οργανισμού είναι η Διευθύνουσα Επιτροπή. Αποτελείται από τους υπουργούς άμυνας από τα συμμετέχοντα κράτη μέλη (όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης εκτός της Δανίας) και ένα μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι συνεδριάσεις τους λαμβάνουν χώρα τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο. Η έδρα Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την άμυνα είναι στις Βρυξέλλες και έχει περίπου 100 άτομα προσωπικό (Heyman, 2011, σελ. 51).

Κεφάλαιο 11°

Συμπέρασμα

Η Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστά μια ομάδα ευρωπαϊκών δημοκρατικών χωρών που εργάζονται μαζί για ένα κοινό σκοπό. Ο σκοπός αυτός είναι η καλύτερευση των συνθηκών ζωής των πολιτών τους και η δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου. Συχνά, η Ευρωπαϊκή Ένωση γίνεται στόχος των εφημερίδων, όπου στα πρωτοσέλιδα τους παρουσιάζουν μια Ευρωπαϊκή Ένωση γεμάτη αντιπαραθέσεις, διαφωνίες και περιστασιακές κρίσεις. Κι όμως, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας η Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστά παράδειγμα αξιοσημείωτης επιτυχίας. Στο μισό περίπου αιώνα ύπαρξης της, βελτίωσε σημαντικά το επίπεδο ζωής των πολιτών της και σημάδεψε βαθιά το τρόπο σκέψης τους.

Επιπρόσθετα, η Ευρωπαϊκή Ένωση καθιέρωσε μια κοινή αγορά χωρίς σύνορα, όπου τα αγαθά, οι υπηρεσίες τα κεφάλαια και οι άνθρωποι κινούνται ελεύθερα. Έφερε στο φως το ευρώ, το κοινό ευρωπαϊκό νόμισμα και κατάφερε να προσφέρει ειρήνη και ευημερία μεταξύ των πολιτών της.

Η οικογένεια των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βάση τη Συνθήκη του Μάαστριχτ (1992) υποσχέθηκαν να εργάζονται από κοινού, όχι μόνο για την ειρήνη και την ευημερία των λαών τους, αλλά και για την προώθηση των αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι: το κράτος δικαίου, η δικαιοσύνη, η ισότητα, η δημοκρατία, η ελευθερία, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και η ασφάλεια. Αξίες αναγκαίες για την ευρωπαϊκή και διεθνή ευστάθεια, ασφάλεια και ευημερία.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πρωτοστάτης σε πολλά άλλα θέματα που επιδρούν άμεσα στην καθημερινή ζωή των πολιτών της όπως η περιφερειακή ανάπτυξη, η ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς, η προστασία του περιβάλλοντος, η επιστημονική και τεχνική πρόοδος και η δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

Προσφέροντας όλα τα πιο πάνω, η Ευρωπαϊκή Ένωση κατόρθωσε, από μια μικρή οικογένεια των έξι χωρών που αποτελείτο αρχικά, να αυξηθεί στα 28 κράτη μέλη και στη σειρά, να βρίσκονται και άλλες χώρες που θέλουν να συμμετέχουν στην οικογένεια αυτή.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ένα, όχι και τόσο συνηθισμένο, τρόπο λειτουργίας, στον οποίο οφείλεται και το επίτευγμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ασυνήθιστο, καθότι, οι χώρες που απαρτίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση εξακολουθούν να είναι ανεξάρτητα κυρίαρχα κράτη, με πολλά διαφορετικά ήθη, έθιμα, παραδόσεις και γλώσσες, αλλά παράλληλα ενώνουν τις εθνικές κυριαρχίες τους, ούτως ώστε να αποκτήσουν δύναμη και διεθνή επιρροή, την οποία καμία χώρα δεν θα μπορούσε να έχει από μόνη της.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μοναδική στον κόσμο. Δεν είναι ούτε ομοσπονδία κρατών όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Αυστραλία και η Ελβετία, ούτε ένας οργανισμός σύμπραξης μεταξύ κυβερνήσεων, όπως τα Ηνωμένα Έθνη και ο Οργανισμός Βορειαατλαντικού Συμφώνου (NATO). Είναι η οικογένεια των συμβιβασμών και της διαπραγμάτευσης, όπου τα μέλη της προσχωρούν σε αυτή εθελοντικά. Βάση αυτού, τα κράτη μέλη θέσπισαν κοινά θεσμικά όργανα,

στα οποία εκχωρούν ορισμένες από τις εξουσίες λήψης αποφάσεων που διαθέτουν, έτσι ώστε οι αποφάσεις για συγκεκριμένα θέματα κοινού ενδιαφέροντος να μπορούν να λαμβάνονται δημοκρατικά σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Το θεσμικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι πολύπλοκο. Κι όμως τα καταφέρνει. Τα θεσμικά όργανα είναι οι πρωταγωνιστές της Ευρωπαϊκής οικοδόμησης με ένα πολύ δύσκολο έργο, αλλά πολύ ιδιάζων και σημαντικό. Τα θεσμικά όργανα συμπληρώνουν το ένα το άλλο και το καθένα έχει να διαδραματίσει ένα ρόλο στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Των αποφάσεων που έφεραν την Ευρωπαϊκή Ένωση εδώ που είναι σήμερα. Παραστάτες των θεσμικών οργάνων είναι οι οργανισμοί και οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι οργανισμοί αυτοί διεξάγουν επιστημονικό, τεχνικό ή διοικητικό έργο και προσφέρουν βοήθεια στα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την χάραξη και εφαρμογή πολιτικών. Επίσης ενισχύουν τη συνεργασία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εθνικών κυβερνήσεων συγκεντρώνοντας τεχνική και εξειδικευμένη εμπειρογνωσία τόσο από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης όσο και από τις εθνικές αρχές.

Πίσω όμως από τα όργανα αυτά, είναι οι απλοί πολίτες της Ένωσης, η συμβολή των οποίων δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να παραβλέπεται. Οι πολίτες της Ένωσης είναι απαραίτητοι στην ομαλή λειτουργία των θεσμικών οργάνων και των οργανισμών στη νομιμοποίηση των δημοκρατικών θεσμών μέσα σε ένα δημοκρατικό περιβάλλον.

« Η συνεργασία των εθνών, όσο σημαντική και αν είναι, δεν επιλύει τίποτα.

Αυτό που πρέπει να επιτευχθεί είναι η συγχώνευση των συμφερόντων

των ευρωπαϊκών λαών και όχι απλά η διατήρηση των ισορροπιών

αυτών των συμφερόντων.»

Jean Monnet

(1888-1979)

“Πατέρας” της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Chiti, E. & Mattarella, B.G. (2011). *Global Administrative Law and EU Administrative Law: Relationships, Legal Issues and Comparison*. New York: Springer.

Craig, P. & De Burca, G. (2011). *EU Law: Text, Cases and Materials*. 5th Edition. Oxford: Oxford University Press.

Coen, D. & Richardson, J. (2009). *Lobbying the European Union: Institutions, Actors and Issues*. Oxford: Oxford University Press.

De la Vega, C. (2013). *Dictionary Of International Human Rights Law*. Cheltenham: Edward Elgar Publishing Ltd.

Ertl, A. W. (2008). *Toward an Understanding of Europe: A Political Economic Precipitate of Continental Integration*. Florida: Universal Publishers, Inc.

Ευρωπαϊκή Ένωση. (2007). *Πως Λειτουργεί η Ευρωπαϊκή Ένωση: Ο Οδηγός σας στα Θεσμικά Όργανα της Ε.Ε.* Λουξεμβούργο: Υπηρεσία Επίσημων Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Foster, N. (2014). *Blackstone's EU Treaties and Legislation 2014-2015*. 25th Edition. Oxford: Oxford University Press.

Gebrewold, B. (2007). *Africa and Fortress Europe: Threats and Opportunities*. Hampshire: Ashgate Publishing Ltd.

Heyman, C. (2011). *The British Army: A Pocket Guide 2012-2013*. Havertown: Casemate Publishers.

Jones, A. (1994). *The European Community: A Guide Through the Maze*. London: Kogan Page.

Μούσσης, Ν. (2001). *Access to European Union: Law, Economics, and Policies*. Rixensart: European Study Service.

Rogers, N., Scannell, R. & Walsh, J. (2012). *Free Movement of Persons in the Enlarged European Union*. 2nd Edition. London: Sweet & Maxwell.

Διαδικτυακές πηγές

ActionGuide. *EU - Council of the European Union - Justice and Home Affairs (JHA)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://actionguide.info/m/orgs/370/>.

Aidfunding. *Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.aidfunding.mfa.gr>.

Βαπορίδου, Ν. & Γκίνη, Ο. (2011). Εφημερίδα Λυκείου Δράμας με θέμα *Ευρωπαϊκή Ένωση- Θεσμικά Όργανα*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://1lyk-dramas.dra.sch.gr/efimerida/february2011/organa.htm>.

Brussels.info. European Commission. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.brussels.info/european-commission/>.

CFP Reform Watch. *The role of the Council of Ministers*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://cfp-reformwatch.eu/2010/05/the-role-of-the-council/>.

Civitas. (2012). EU Factsheets. *Justice and Home Affairs Policy*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.civitas.org.uk/eufacts/OS/OS11.php>.

Consilium. *Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής ένωσης*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.consilium.europa.eu/council/>.

Cyprus Presidency of the Council of the European Union. (2012). *Συμβούλιο Εξωτερικών Υποθέσεων*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.cy2012.eu/el/events/foreign-affairs-council-fac-defence>.

Cyprus Presidency of the Council of the European Union. (2012). *Environment Council (ENVI)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.cy2012.eu/en/events/environment-council-envi-1>.

Γρηγορίου, Π. & Κουντούρης, Ν. *Ευρωπαϊκό Δίκαιο*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.soc.aegean.gr/ext-files/gr/ekeo/gr-ekeo-eyropaiko-dikaio-grigorou.pdf>.

Department of Finance (Ireland). Council of the European Union and European Committees: *The Council of the European Union: The Economic and Financial Affairs Council (Ecofin)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.finance.gov.ie/what-we-do/eu-international/council-european-union-and-european-committees>.

Δούμτση, Β. (2007). *Συνοπτική Παρουσίαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα της ΕΕ. (FRONTEX)*. Ελληνική Αστυνομία. Υπουργείο Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: http://www.astynomia.gr/index.php?option=ozo_content&perform=view&id=1846&Itemid=400&lang=.

ΕΣΠΑ. (2007-2013). *Ευρωπαϊκή Ένωση*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.espa.gr/el/pages/DictionaryFS.aspx?item=213>.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή. (2012). *Οδηγός Ευρωπαϊκής Πληροφόρησης για τον Πολίτη*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: http://ec.europa.eu/greece/pdf/2012ee_odigos_politi.pdf.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή. *Εφαρμογή του Δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: http://ec.europa.eu/eu_law/introduction/commission_role_el.htm.

Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα:

<https://www.ecb.europa.eu/press/govcdec/html/index.en.html>.

Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα:

http://www.eib.org/attachments/general/the_eib_at_a_glance_el.pdf.

Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.el.home>.

ECA. European Court of Auditors. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.eca.europa.eu/>.

EDPSWEB. European Data Protection Supervisor. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <https://secure.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/EDPS?more=moins>.

Ekem.gr. *Ο Θεσμός του Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή: Ρόλος και Αρμοδιότητες*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.ekem.gr/>.

Enpe.gr. *Τι είναι η Επιτροπή των Περιφερειών*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.enpe.gr/>.

Eppgroup.eu. *Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΕΛΚ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Το έργο μας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.eppgroup.eu/el/ep>.

Eu.for.journalists. Council of the European Union and Press Contacts. *Transport, Telecommunications and Energy Council*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: http://www.eu4journalists.eu/index.php/contact_guide/greek/C58/190/.

Eurojust. *Missions and Tasks*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.eurojust.europa.eu/about/background/Pages/mission-tasks.aspx>.

Eur-lex. *Ενοποιημένη Απόδοση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://eur-lex.europa.eu>.

Eur-lex. Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C306, 17 Δεκεμβρίου 2007. *Συνθήκη της Λισσαβόνας*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://eur-lex.europa.eu>.

Europarl. *Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.europarl.europa.eu/aboutparliament>.

Europa.eu. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://europa.eu>.

EuParl.net. European Information and Research Network on Parliamentary History. *Competitiveness Council (Internal Market, Industry, Research and Space) (COMPET)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://euparl.net/9353000/1/j9vvhskmycle0vf/vg9xfyseswy4>.

European Medicines Agency. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.ema.europa.eu>.

European Movement Ireland. (2014). *Meeting of Agriculture and Fisheries Council (AGRI-FISH)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.europeanmovement.ie/event/meeting-of-agriculture-and-fisheries-council-agri-fish-4/>.

European Parliament (2010). *Rules of Procedure*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+RULES-EP+20100705+0+DOC+PDF+V0//EN&language=EN>.

Europedia.moussis.eu. Με βάση το βιβλίο του Νίκου Μούση: *Ευρωπαϊκή Ένωση: δίκαιο, οικονομία, πολιτικές*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.europedia.moussis.eu/books/>.

Europedirect, *Ιστορική Αναδρομή στην Ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://europedirect.acci.gr>.

EUPolitics. *The European Parliament*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://testpolitics.pbworks.com/w/page/20734315/The%20European%20Parliament>.

Eustraining.eu. *European Personnel Selection Office(EPSCO)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: http://www.eustraining.eu/epso_glossary/european_personnel_selection_office_epso.

Eutrio.be.(2010). The Belgian Presidency of the Council of the European Union. *The Employment, Social Policy, Health and Consumers Affairs Council (EPSCO)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.eutrio.be/european-union/policy/detail/employment-social-policy-health-and-consumers-affairs-council-epSCO>.

gr2014. *Πώς Λειτουργεί η Ευρωπαϊκή Ένωση: Ο Οδηγός σας στα Θεσμικά Όργανα της ΕΕ*. Ευρωπαϊκή Ένωση. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: http://www.gr2014parliament.eu/Portals/6/PDFFILES/NA0113090ELC_002.pdf.

Greekjustice.gr. *Eurojust*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.greekjustice.gr/>.

Gsevee.gr. *Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.gsevee.gr/2011-09-15-08-08-38/eoke>.

Hellenic Presidency. (2013). Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. *Το συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.gr2014.eu/el/eu-presidency/about-the-eu/council>.

Holocaustremembrance.com. *European Union Agency for Fundamental Rights (EU/FRA)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <https://www.holocaustremembrance.com>.

In.gr. *Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Λειτουργία και αρμοδιότητες*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://archive.in.gr/news/reviews/article.asp?lngReviewID=830577&lngChapterID=-1&lngItemID=830683>.

Κανελλόπουλος, Ι. (2014). *Η Θεσμική Μεταρρύθμιση της Ευρωπαϊκής Ένωσης Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισσαβώνας*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <https://oceanis.lib.teipir.gr>.

Kairatos.com.gr. *Ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.kairatos.com.gr/afieromata/eyropaikokoinovoylio.htm>.

Lithuanian Presidency of the Council of the European Union 2013. *Education, Youth, Culture and Sport Council (EYCS) (Culture & Sport)*. Ministry of

Foreign Affairs of the Republic of Lithuania. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.eu2013.lt/en/events/political-meetings/councilmeetings/meeting-of-the-education-youth-culture-and-sport-council-eycs-culturesport>.

Μπαλτά, Ε.Γ. *Το Ισχύον Δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρα ΣΕΕ και ΣΛΕΕ ανά κεφάλαια και ενότητες του Τόμου Α1)*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: http://users.uoa.gr/~ahatzis/EAP_Notes3.pdf

Mnr.gov.mk. *Europol: Europol Information Management: Products and Services*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.mnr.gov.mk/>.

Περιβαλλοντικές Πληροφορίες. (2014). *Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Ενέργεια Μεταφορές*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://theorpemptou.com/info/eubodies/euorgs/6>.

Σωτηρόπουλος, Β. (Χ.Χ) *Ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων*. (σελ.1173-1203). Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.datpro.gr/library/downloads/Docs/Documents/The%20European%20Data%20Protection%20Supervisor.pdf>.

Tovima.gr. *Μα τι Ακριβώς Κάνει Αυτό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο; Ο Ρόλος του Μοναδικού Αιρετού Θεσμικού Οργάνου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι Αρμοδιότητές του και η Επιρροή του στο Ευρωπαϊκό Γίγνεσθαι*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=272110>.

VouliWatch.gr. *Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: Ευρωεκλογές*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://www.vouliwatch.gr/>.

Wikipedia. *Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Λήψη δεδομένων από την ιστοσελίδα: <http://el.wikipedia.org/wiki>.